

ROŽĎALOVICKO

Cena: 20 Kč

Obecní zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

ročník 2 číslo 1/2013

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,

čas neúprosně letí a Vám se dostalo do rukou první číslo druhého ročníku Rožďalovicka. Záměrně zdůrazňuji slovo druhý, protože to znamená, že náš časopis slaví narozeniny a na pomyslném dortu jsme zapálili jeho první svíčku. Časopisu bych přál, aby oslavil přinejmenším tolik narozenin jako jeho dřívější předchůdce, který vycházel úctyhodných osmnáct let.

Pokud bych měl v krátkosti zhodnotit minulý rok, kdy jsme se rozhodli časopis vydávat, pak věřte, že to pro nás nebylo jednoduché. Nikdo z nás neměl větší zkušenosti s tím, jak se takový časopis tvoří, vše jsme se učili takřka „za běhu“. Neuměli jsme si představit, kolik který článek zabere místa a jaká bude jeho výsledná podoba po zásahu externího grafika. Postupně jsme tedy dospěli k rozhodnutí, že kromě samotného psaní a editace článků, pořizování fotografií aj. si budeme sami tvořit i grafickou úpravu časopisu.

Po roce vydávání zpravodaje můžeme říct, že úvodní strana má svou stálou tvář a také bychom chtěli dodržet, aby každé číslo mělo nejméně dvacet stran. Zaznamenali jsme pozitivní ohlasy na rozhovory

nebo články, které se týkaly historie města. Tímto směřem bychom se rádi ubírali i do budoucna.

Stále však platí, že naší největší snahou je přinášet Vám co nejvíce informací z městského úřadu a o dění v našem městě. Pokud byste se chtěli vrátit k některému ze starších čísel časopisu, naleznete je na internetových stránkách města www.rozďalovicka.cz.

Možná si v tuto chvíli říkáte, že jste se ale nedozvěděli informace, které jste očekávali. Jak jsem již jednou zmiňoval, práci v redakční radě děláme ve svém volném čase, a tak někdy nemusí být v silách redakčního týmu obsáhnout vše podstatné. Proto bych na tomto místě vyzval Vás, čtenáře, abyste se také zapojili do diskuse. Uvítali bychom, kdybyste všichni, kteří budete mít nějaké informace vhodné ke zveřejnění, s námi aktivně spolupracovali. Pište nám o všem, co se Vám líbí, či nelíbí, chvalte, kárejte, pochlubte se svými zajímavými koníčky, sdělte nám témata, o kterých byste se chtěli dozvědět více. Komunikovat s námi můžete osobně nebo elektronicky na adrese rozďalovicko@seznam.cz. Jen tak můžete být kvalitně informováni, a redakce tak získá i zpětnou vazbu od Vás, čtenářů.

Při hodnocení prvního roku života našeho Rožďalovicka nesmím zapomenout také na ty, kteří nám pomáhají zpravodaj šířit do povědomí obyvatel našeho města. Na tomto místě tedy děkuji všem laskavým prodejcům (Drogerie – paní Štaflová, Potraviny – paní Brúnová, Smíšené zboží – paní Němcová, Cukrárna Epiro – manželé Tarabovi, benzínová pumpa Robin Oil, Domov Rožďalovice – kiosek paní Vosečkové, Potraviny – pan Do Duc Manh, Knihkupectví – paní Šanderová Nymburk), kteří se rozhodli bez nároku na jakoukoliv odměnu poskytnout časopisu místo na svých pultech.

Dále děkuji paní Chaloupské z Hasiny, paní Pešavové z Hasiny, panu Taxoví z Podlužan a paní Kulichové z Viničné Lhoty za propagaci časopisu, která nám pomáhá uvádět Rožďalovicko ve známost našim čtenářům.

Přeji Vám všem hezké jarní dny a příjemné čtení.

Petr Kapal – starosta obce

První přímá volba prezidenta České republiky

Zavedení přímé volby

Přímá volba prezidenta České republiky je přelomovým okamžikem v našich dějinách. Její zavedení totiž představuje zásah do tradičního pojetí volby hlavy státu a posiluje prvky přímé demokracie na úkor demokracie zastupitelské. Přímou volbu prezidenta republiky si dlouhodobě přála většina občanů České republiky.

I když bylo v minulosti do Poslanecké sněmovny předloženo několik návrhů na zavedení přímé volby, jejich přijetí ve formě ústavního zákona bránily rozdílné názory hlavních politických sil na způsob provedení (např. způsob volby, změny prezidentských pravomocí). Současná podoba Ústavy, která zavedla přímou volbu prezidenta, začala být připravována na vládní úrovni již ke konci roku 2010.

V prosinci roku 2011 Poslanecká sněmovna schválila ústavní zákon, jímž se přímá volba zavedla, v únoru 2012 byl tento návrh přijat v Senátu a následně podepsán prezidentem republiky. Mimo to byl dodatečně přijat i prováděcí zákon, který stanovil podrobnosti v navrhování kandidátů, vyhlášení a provádění volby, vyhlášení jejího výsledku a možnost soudního přezkumu. Oba dva zákony pak nabývaly účinnosti 1. října 2012. Česká republika se přijetím tohoto zákona přidala ke 12 zemím Evropské unie, které přímou volbu hlavy státu mají (Bulharsko, Finsko, Francie, Irsko, Kypr, Litva, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Slovensko a Slovinsko). Zajímavostí je, že u těchto států má silné pravomoci pouze francouzský prezident, postavení ostatních hlav států je podobné českému prezidentovi.

Ostatní země EU pak mají volbu nepřímou (Estonsko, Itálie, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Německo a Řecko) nebo jsou konsti-

tučními monarchiemi (Belgie, Dánsko, Lucembursko, Nizozemsko, Spojené království, Španělsko a Švédsko). Ovšem v Německu a Itálii nevolí prezidenta jen parlament, ale též zástupci německých zemí či italských oblastí. V Estonsku přechází právo volit prezidenta z parlamentu na Volební shromáždění, kde jsou i zástupci obcí, pokud parlament nezvolí prezidenta ani ve třetí volbě.

Proces přímé volby prezidenta ČR

Prezidentské volby se konají ve dvou kolech (stejně jako volba do Senátu ČR). Volba prezidenta republiky se koná tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva všech českých občanů nad 18 let. Kandidáti musejí splňovat podmínky pro výkon funkce, které jsou obdobné jako do Senátu PČR: tedy občanství ČR a věk nejméně 40 let, musí mít plnou způsobilost k právním úkonům a nesmí jít o stávajícího (posledního) prezidenta, pokud je ve funkci již druhé volební období po sobě. Volba se musí konat v posledních šedesáti dnech funkčního období úřadujícího prezidenta, nejpozději však třicet dnů před jeho koncem. Volbu vyhláší předseda Senátu. Navrhnout prezidentského kandidáta může: každý občan ČR starší 18 let s minimálně 50 000 podpisů platných voličů pod petici, minimálně 20 poslanců Parlamentu ČR, minimálně 10 senátorů České republiky.

V prvním kole prezidentských voleb zvítězí kandidát, který obdrží nadpoloviční počet platných hlasů od oprávněných voličů. Pokud žádný kandidát nedosáhne nadpoloviční většiny hlasů, koná se druhé kolo voleb, a to i v případě, že by byl pouze jediný kandidát do druhého kola, což je málo pravděpodobné, ale zákon to také ošetřuje.

V případě, že odstoupí kandidát postupující do druhého kola prezidentských voleb, nebo se stane nevolitelným z jiných důvodů, postupuje místo něj další kandidát s nejvyšším počtem platných hlasů občanů České republiky. Není-li zvolen prezident v prvním kole nadpoloviční většinou platných hlasů, postupují do druhého kola ti kandidáti, kteří mají stejný nejvyšší počet hlasů, případně dva kandidáti s nejvyšším počtem hlasů oprávněných voličů.

Prezidentem republiky je zvolen kandidát, který v druhém kole dosáhl jako jediný nejvyššího počtu hlasů. Při volbě prezidenta je možné, že není zvolen žádný kandidát, a to v případě, je-li v druhém kole prezidentských voleb více kandidátů, kteří dosáhli nejvyššího počtu hlasů. Zákon pak udává lhůtu 10 dnů na vyhlášení nových prezidentských voleb.

První přímá volba prezidenta České republiky v roce 2013 byla vyhlášena na pátek a sobotu 11. a 12. ledna, druhé kolo o dva týdny později na 25. a 26. ledna 2013.

Kandidátní listiny podalo 20 uchazečů. Pro nesplnění podmínek Ministerstvo vnitra ČR několika uchazečům registraci zamítlo a k volbě bylo připuštěno celkem 9 kandidátů: Jana Bobošíková, Jiří Dienstbier, Jan Fischer, Taťana Fischerová, Vladimír Franz, Zuzana Roithová, Přemysl Sobotka, Karel Schwarzenberg a Miloš Zeman.

V prvním kole hlasování nezískal žádný z kandidátů absolutní většinu platných hlasů. Do druhého kola postoupil s nejvyšším počtem hlasů Miloš Zeman a oproti průzkumům překvapivě Karel Schwarzenberg. Ve druhém kole zvítězil, tentokrát v souladu s předvolebními průzkumy, Miloš Zeman, a byl tak zvolen prezidentem České republiky na funkční období do roku 2018.

Výsledky celostátního hlasování – první kolo prezidentské volby

Pořadové číslo	Kandidát	Počet hlasů	Počet hlasů v %	Pořadí
1.	Zuzana Roithová	255 045	4,95	6.
2.	Jan Fischer	841 437	16,35	3.
3.	Jana Bobošíková	123 171	2,39	9.
4.	Táňa Fischerová	166 211	3,23	7.
5.	Přemysl Sobotka	126 846	2,46	8.
6.	Miloš Zeman	1 245 848	24,21	1.
7.	Vladimír Franz	351 916	6,84	5.
8.	Jiří Dienstbier	829 297	16,12	4.
9.	Karel Schwarzenberg	1 204 195	23,40	2.

Výsledky celostátního hlasování – druhé kolo prezidentské volby

Pořadové číslo	Kandidát	Počet hlasů	Počet hlasů v %	Pořadí
6.	Miloš Zeman	2 717 405	54,80	1.
9.	Karel Schwarzenberg	2 241 171	45,19	2.

První přímá volba prezidenta České republiky

A jak jsme hlasovali v Rožďalovicích?

Na rozdíl od celostátních výsledků se stal v našem městě v prvním kole vítězem Jan Fischer a na druhém místě se umístil Miloš Zeman. Druhý prezidentský kandidát Karel Schwarzenberg skončil na čtvrtém místě. Celkovému počtu 1301 oprávněných voličů bylo vydáno 756 obálek a bylo odevzdáno 754 platných hlasů. Volební účast dosáhla v prvním kole 58,11%, přičemž celostátní volební účast v prvním kole byla 61,31%.

V druhém kole volby bylo v Rožďalovicích registrováno 1309 oprávněných voličů a vydáno bylo 677 obálek. Odevzdáno bylo 100 % platných hlasů. Volební účast dosáhla 51,72 %, celostátní pak 59,11 %. Pro Miloše Zemana hlasovalo 383 voličů, pro Karla Schwarzenberga 294 voličů. Celkové shrnutí prezidentské volby v Rožďalovicích je uvedeno v tabulkách níže.

Výsledky hlasování v Rožďalovicích – první kolo prezidentské volby

Pořadové číslo	Kandidát	Počet hlasů	Počet hlasů v %	Pořadí
1.	Zuzana Roithová	38	5,03	6.
2.	Jan Fischer	175	23,20	1.
3.	Jana Bobošíková	32	4,24	7.
4.	Táňa Fischerová	17	2,25	9.
5.	Přemysl Sobotka	18	2,38	8.
6.	Miloš Zeman	165	21,88	2.
7.	Vladimír Franz	59	7,82	5.
8.	Jiří Dienstbier	128	16,97	3.
9.	Karel Schwarzenberg	122	16,18	4.

Výsledky hlasování v Rožďalovicích – druhé kolo prezidentské volby

Pořadové číslo	Kandidát	Počet hlasů	Počet hlasů v %	Pořadí
6.	Miloš Zeman	383	56,57	1.
9.	Karel Schwarzenberg	294	43,42	2.

Úřad prezidenta

Prezident České republiky zosobňuje hlavu České republiky. Z výkonu své funkce není odpovědný s výjimkou velezrady a hrubého porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku. Jeho funkční období trvá pět let. Výkon pravomocí, protokolární povinnosti a další funkce spojené s osobou prezidenta zajišťuje Kancelář prezidenta republiky, jeho ochranu má na starosti specializovaný policejní útvar.

Česká republika je parlamentní republika, v níž je hlava státu součástí pilíře výkonné moci s omezenými pravomocemi v rozhodovacích procesech (pasivní složka), ty většinou náleží předsedovi vlády a kabinetu (aktivní složka), ale do dění vstupuje v okamžiku napětí a krize. Reprezentuje zemi navenek i ve vnitřních vztazích. Slib prezidenta republiky zní: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“

Prezident republiky má právo účastnit se schůzí obou komor Parlamentu, jejich výborů

a komisí. Je mu uděleno slovo, kdykoliv o to požádá. Prezident republiky má právo účastnit se schůzí vlády, vyžádat si od vlády a jejích členů zprávy a projednávat s vládou nebo s jejími členy otázky, které patří do jejich působnosti. Prezident je také vrchním velitelem ozbrojených sil. Prezident má speciální druh imunity, tzv. indemnitu. Prezidenta nelze po dobu výkonu jeho funkce zadržet, trestně stíhat ani stíhat pro přestupek nebo jiný správní delikt. Prezidenta lze odsoudit pouze za velezradu či za hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku. Velezradou se přitom rozumí „jednání prezidenta republiky směřující proti svrchovanosti a celistvosti republiky, jakož i proti jejímu demokratickému řádu“. Žalobu na prezidenta může podat jen Senát, ovšem se souhlasem Poslanecké sněmovny. Řízení probíhá před Ústavním soudem a jediným „trestem“ může být ztráta prezidentského úřadu a způsobilosti jej znovu nabýt. Prezidentu České republiky podle Ústavy náleží následující pravomoci:

Tzv. absolutní pravomoci (bez kontrasignace) – tyto pravomoci vykonává prezident

zcela nezávisle, rozhodnutí podle nich vydaná jsou bezprostředně platná. Podle Ústavy ČR prezident jmenuje a odvolává předsedu a další členy vlády a přijímá jejich demisi; odvolává vládu a přijímá její demisi; svolává zasedání Poslanecké sněmovny; rozpouští Poslaneckou sněmovnu; pověřuje vládu, jejíž demisi přijal nebo kterou odvolal, vykonáváním jejích funkcí prozatímně až do jmenování nové vlády; jmenuje soudce Ústavního soudu, jeho předsedu a místopředsedy (se souhlasem Senátu); jmenuje ze soudců předsedu a místopředsedy Nejvyššího soudu; odpouští a zmírňuje tresty uložené soudem (agraciace) a zahazuje odsouzení (rehabilitace); má právo vrátit Parlamentu přijatý zákon s výjimkou zákona ústavního; podepisuje zákony; jmenuje prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu; jmenuje členy Bankovní rady České národní banky.

Tzv. pravomoci s kontrasignací – rozhodnutí vydaná podle těchto pravomocí vyžadují ke své platnosti spolupodpis (kontrasignaci) předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády. Za tato rozhodnutí odpovídá vláda.

První přímá volba prezidenta České republiky

Prezident podle Ústavy České republiky: zastupuje stát navenek; sjednává a ratifikuje mezinárodní smlouvy; sjednávání mezinárodních smluv může přenést na vládu nebo s jejím souhlasem na její jednotlivé členy; je vrchním velitelem ozbrojených sil; přijímá vedoucí zahraničních zastupitelských misí; pověřuje a odvolává vedoucí zastupitelských misí; vyhlašuje volby do Poslanecké sněmovny a do Senátu; jmenuje a povyšuje generály; propůjčuje a uděluje státní vyznamenání, nezmocní-li k tomu jiný orgán; jmenuje soudce; nařizuje, aby se trestní řízení nezahajovalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo (abolice); má právo udělovat amnestii.

Další pravomoci určují běžné zákony. Podle nich prezident například vyhlašuje volby do zastupitelstev krajů a do zastupitelstev obcí, uchovává pečeti státní pečeti či jmenuje a odvolává rektory veřejných vysokých škol a jmenuje profesory.

Úřad prezidenta může zůstat neobsazen v případech, když je prezident odsouzen za velezradu nebo za hrubé porušení Ústavy

nebo jiné součásti ústavního pořádku, když se prezident vzdá svého úřadu do rukou předsedy Senátu, když funkční období prezidenta skončí a nový prezident ještě nesložil slib či složil slib s výhradou nebo když prezident není schopen svůj úřad ze závažných důvodů vykonávat (usnází se na tom Poslanecká sněmovna a Senát). V těchto případech pravomoci s kontrasignací (kromě pravomoci jmenovat a povyšovat generály a vyhlašovat parlamentní volby) přecházejí na předsedu vlády. Pravomoci bez kontrasignace (kromě jmenování předsedy a místopředsedů Nejvyššího soudu, milosti, suspendivního veta, podepisování zákonů a jmenování předsedy a místopředsedy Nejvyššího kontrolního úřadu) přecházejí na předsedu Poslanecké sněmovny, včetně pravomoci vyhlašovat volby do Senátu (volby do Poslanecké sněmovny v takových případech vyhlašuje vždy předseda Senátu). Pokud je Poslanecká sněmovna rozpuštěna, přísluší výkon těchto pravomocí předsedovi Senátu.

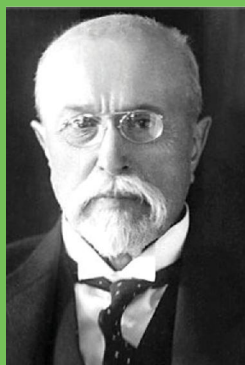
Po dobu stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda požádat Parlament,

aby projednal vládní návrh zákona ve zkráceném jednání. V tomto případě prezident nemá právo veta. Jestliže po dobu nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu podmínky na území České republiky neumožní konat volby ve lhůtách, které jsou stanoveny pro pravidelná volební období, lze zákonem lhůty prodloužit, nejdéle však o šest měsíců. Toto prodloužení je možné provést i opakovaně. Lze tak prodloužit i volební období prezidenta republiky.

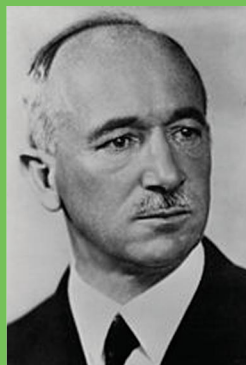
(red)

Prezidenti v minulosti

Tomáš Garrigue Masaryk
1918–1935

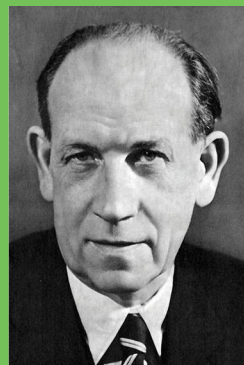
Edvard Beneš
1935–1938
1945–1948

Emil Hácha
1938–1945

Klement Gottwald
1948–1953

Antonín Zápotocký
1953–1957

Antonín Novotný
1957–1968

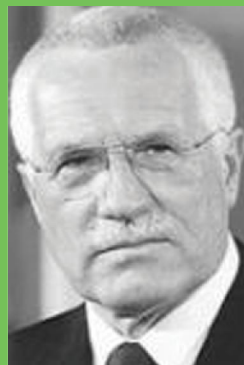
Ludvík Svoboda
1968–1975

Gustáv Husák
1975–1989

Václav Havel
1989–2002

Václav Klaus
2003–2013

Obnova kapličky

Jedná se o stavební úpravy stávajícího objektu kapličky v části obce Podlužany, která se nachází při silnici vedoucí do městyse Křinec. Tato kaple Navštívení Panny Marie původně nebyla v majetku města. Abychom mohli žádost o dotaci úspěšně podat, museli jsme nejprve zahájit jednání s majitelem objektu Římskokatolickou farností – děkanství Rožďalovice. Formou darovací smlouvy byla kaplička počátkem tohoto roku převedena do vlastnictví města Rožďalovice.

Stavba by se dala označit jako malý kostel, který je dvoupodlažní. Hlavní vstup je osazen nápisem: Pochválen buď Ježíš Kristus. V prvním nadzemním podlaží bude nanese nová omítka stěn a stropu a renovována kamenná dlažba. Během provádění vnějších omítek bude kladen důraz na zachování původního členění fasády. Dále dojde k výměně původního dřevěného kruhového okna za nové dřevěné okno z europrofilu. Vstupní dveře, které mají původní dobový ráz, budou opraveny truhlářským způsobem. Střešní krytina je v zachovalém stavu, dojde pouze k jejímu očištění za pomoci tlakové vody.

Celkové výdaje projektu:	445.220 Kč
Dotace:	294.360 Kč
Spoluúčast města:	150.860 Kč

Kanalizace v Podolí

Upozorňujeme občany v části obce Podolí, kteří jsou napojeni kanalizací do bývalého náhonu, že v jarních měsících tohoto roku začne kontrola takto napojených nemovitostí za účasti společnosti Vodovody a kanalizace Nymburk, a. s. (VaK Nymburk). Dozorem pracovníků mo-

nitorujících stav životního prostředí v obci bylo zjištěno, že v náhonu za dnes již neexistující lesní správou je velké množství splaškových odpadů, a proto se majitelé nemovitostí budou muset napojit do stávajícího kanalizačního řádu. Na městském úřadě je k dispozici seznam nemovitostí dosud nenapojených do městské kanalizace, který poskytla společnost VaK Nymburk, do kterého je možno nahlédnout. Nabízíme všem zúčastněným, kterých se tento problém týká, organizační pomoc s přípravou projektové dokumentace.

Kanalizace na Hasině

Projekt odkanalizování části obce Hasina je hotov a spěje k územnímu řízení, které bude projednáváno stavebním úřadem.

Ulice Za Špýcharem v novém

V současné době probíhá stavební řízení k rekonstrukci vozovky v ulici Za Špýcharem. Oprava by se měla uskutečnit v letních měsících tohoto roku. Občané budou včas informováni o všech omezeních, které se této ulici v souvislosti se stavebními pracemi dotknou. Jak bude projekt vypadat, můžete zhlédnout na městském úřadě.

Hasiči

V sobotu 26. ledna proběhla výroční schůze Sboru dobrovolných hasičů Rožďalovice, které se zúčastnili i zástupci Okresního sdružení hasičů (OSH) Nymburk mjr. Zdeněk Vlasák a starostka OSH Nymburk paní Blanka Blechová. Hasiči zhodnotili uplynulý rok a vedení sboru informovalo o plánech na rok letošní.

Kromě tradičních akcí, jako je hasičský ples, který se letos uskutečnil 16. února a na nějž zavítaly na dvě stovky návštěvníků,

den otevřených dveří v místní hasičárně pro základní a mateřskou školu, dětský den a soutěž v požárním útoku, čeká hasiče tento rok zejména vybudování sociálního zařízení a zřejmě i částečná rekonstrukce hasičské zbrojnice. Počítají i s dovybavením hasičské zásahové techniky.

Za uplynulý rok hasiči vybrali v rámci programu Recyklujte s hasiči celkem 215 kusů starých elektrospotřebičů.

Chovatelé

Dne 2. února se konala výroční schůze Českého svazu chovatelů ZO Rožďalovice. Výroční schůzi zahájil předseda Josef Velechovský, jednatel Jaroslav Kulich přednesl zprávu o činnosti základní organizace (ZO) za rok 2012. ZO se skládá z 25 členů, z toho 18 členů tvoří dospělí a zbylých 7 členů jsou mladí chovatelé.

Tato organizace se také dobrovolně podílí na vzhledu veřejného prostranství ve městě, jejich přičiněním byla vyčištěna ulice U Fary od nahromaděného roští.

ZO se zúčastnila celkem 13 výstav v okolních organizacích a zájezdu na evropskou výstavu v Lipsku, která se konala 8. a 9. prosince 2012.

Těšíme se na další výstavu této organizace, a to již 20., jubilejní, která se bude konat ve dnech 17. a 18. srpna 2013.

Vzpomínky Josefa Horáka

Text připravované knihy již prošel grafickou úpravou a korekturami. Vazby budou provedeny ve dvou variantách, a to v měkkých deskách, či v celoplátěné vazbě. Město plánuje na květen slavnostní křest knihy v Galerii Melantrich, termín bude včas upřesněn.

(red)

Životní prostředí je i čištění odpadních vod

Jednou z důležitých součástí zdravého životního prostředí je i systém odvádění a čištění dešťových a splaškových vod. Jeho základem je i kanalizační systém a čistírna odpadních vod. V obci Rožďalovice byla výstavba zahájena již v 70. letech vybudováním čistítky odpadních vod (ČOV) a postupným připojováním kanalizační sítě. Její kvalita je poplatná tehdejší době, materiálovým i technickým možnostem. Přes všechny potíže se Rožďalovice staly jednou z prvních obcí s čistítkou a kanalizací, což nám jiní starostové záviděli. Postupně byl celý systém rozšiřován stavbou dalších kanalizačních řadů, např. v části obce Podolí, ulice Ruská a další. Celý stávající kanalizační systém je ukončen na ČOV, která je umístěna v části Zámostí. Její kapacita je po provedené rekonstrukci v roce 2006 dostatečná i pro připojení dalších částí.

V současné době jsou do ČOV svedeny

odpadní vody pouze z Rožďalovic, Podolí a Zámostí. V ostatních místních částech Hasina, Ledcečky, Viničná Lhota a Podlužany jsou odpadní vody likvidovány v netěsných zastaralých septicích s přepady do sítě dešťové kanalizace, někdy i ve starých žumpách. Tento způsob likvidace působí hygienické závady na vodotečích a rybnících. Místní části Ledcečky, Viničná Lhota a Podlužany leží v II. ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů lázní Poděbrad.

V souvislosti se situací v oblasti likvidace odpadních vod, ochrany podzemních vod a možnosti využití kapacity ČOV rozhodlo zastupitelstvo města o rozšíření stávajícího kanalizačního systému do všech místních částí.

Byla zpracována technicko-ekonomická studie jako podklad pro celkové řešení. Vzhledem k terénním podmínkám s minimálními spády a vysokou hladinou spodní vody byl zvolen systém tlakové kanalizace. Systém

spádové kanalizace byl vyloučen, protože by znamenal zvýšené náklady na zemní práce pro dosažení potřebných spádů a možné snížení hladiny spodní vody.

Věřím, že tyto akce najdou u občanů podporu, protože péče o životní prostředí není jen současným problémem, je to podmínka pro zdravý život náš, našich dětí, vnoučat a celých příštích generací.

Technické a ekonomické údaje:	
Připojeno:	497 objektů
Nepřipojeno:	139 objektů

Nově připojeno v částech: 143 objektů
Předpokládané náklady: cca 30 mil. Kč

František Nešněra

Platnost řidičských průkazů

Řidičské průkazy vydávané v rozmezí od 1. ledna 2001 do 30. dubna 2004 jsou jejich držitelé povinni vyměnit do 31. prosince 2013.

Řidičské průkazy vydané do 31. prosince 2000 jsou již neplatné a jejich výměna je možná po uhrazení správního poplatku 50 Kč, případně do 5 pracovních dnů za 500 Kč.

Jak postupovat při výměně?

Výměny řidičských průkazů (ŘP) provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností – v případě našeho regionu je to

Nymburk (budova U staré sladovny – ulička z náměstí mezi Komerční bankou a papírnictvím – 1. poschodí).

Pro účely této výměny budete potřebovat stávající ŘP, občanský průkaz, jednu barevnou nebo černobílou fotografii o rozměrech 3,5 × 4,5 cm. Žádost si vyzvednete přímo na místě.

Zákonná lhůta pro vydání nového ŘP je do 20 dnů od podání žádosti, a jelikož se jedná o povinnost z platné právní úpravy, není výměna zpoplatněna. Pokud bude požadováno vydání ŘP ve lhůtě kratší, tj. do 5 pracovních dnů od podání žádosti, je pro tento úkon již stanoven správní poplatek 500 Kč.

Doporučujeme Vám výměnu ŘP neodkládat. S blížícím se koncem stanoveného

termínu lze očekávat zvýšenou kumulaci řidičů na tomto úřadě.

Držitel ŘP je povinen veškeré změny povinně zapisovaných údajů uvedených v ŘP oznámit nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, kdy ke změně došlo, také obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností (Nymburk). Postup je totožný s výše uvedeným. Zde činí poplatek 50 Kč. Pokud žadatel žádá o vydání nového ŘP ve lhůtě kratší než 20 pracovních dnů, správní poplatek činí 500 Kč – do 5 pracovních dnů.

V případě nedodržení předepsaných povinností ze strany držitele řidičského oprávnění mohou být uloženy sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

(red)

Rok 2013: změny exekucí, odebírání řidičských průkazů za neplacení výživného, povinné upomínky

Podle novely exekučního řádu je od 1. ledna 2013 zavedena celá řada zcela zásadních a podstatných novinek v oblasti především exekučního řízení. Bodově a stručně k některým z nich:

Zahájení exekuce již nenařizuje soud. Exekutor realizuje zápis do nově zřízeného rejstříku exekucí. Proti nařízení exekuce již není možné odvolání. Opravným prostředkem je nově návrh na zastavení exekuce ve lhůtě 15 dní. Prodloužena byla lhůta ke splnění se sníženými náklady exekutora na 30 dnů.

Omezena byla dvojkolejnost výkonu rozhodnutí a exekuce. Např. výkon rozhodnutí ohledně výchovy nezletilých dětí či vyklizení bytu se zajištěním bytové náhrady realizuje jen soud. Ostatní nároky a pohledávky vymáhá soudní exekutor.

Soudní exekutor může pozastavit řidičské oprávnění dlužníkovi, po kterém vymáhá nedoplatek na výživném pro nezletilé dítě, vyjma případu, kdy dlužník prokáže, že řidičské oprávnění nezbytně potřebuje např. k uspokojování základních životních potřeb.

Je nově umožněno postihnout i bankovní účet či mzdu manžela či manželky dlužníka, a to pro dluhy spadající do společného jmění manželů. Zpozornět by měli ti, jejichž manželé či manželky se zadlužují nebo žijí odděleně.

Věřitel má povinnost před podáním žaloby zaslat 7 dnů předem dlužníkovi výzvu k úhradě, jinak nemusí mít nárok na náklady soudního řízení. Každý by si měl nejen proto dát do pořádku doručovací adresu a adresu trvalého bydliště.

Exekuce u téhož exekutora a týchž účastníků se mají povinně spojovat. Za podmínek dle novely však i exekuce u jiných exekutorů proti témuž dlužníkovi, pokud tak rozhodne soud. Neměly by se tak již stávat případy, kdy několik exekucí, např. na pokuty od dopravního podniku, znamenají pro jednu osobu desítky tisíc na nákladech exekuce.

Exekuce na členská práva v bytových družstvech a na podíly ve společnostech budou nadále efektivnější, když mají nově zohledňovat tržní hodnotu a možnost prodeje v dražbě.

Zaveden byl nový způsob exekuce správu nemovitostí. Řadu změn doznala také pravidla ohledně dražeb nemovitostí. Mimo jiné opakovaných dražeb může být pět a nejnižší podání u páté dražby 25 % výsledné ceny.

Vymáhací společnosti, které se ve svých dopisech vydávají za exekutory či vyvolávají záměnu s exekutory pro zvýšení tlaku na dlužníka (např. hrozí exekucí, ačkoliv k tomu nejsou oprávněny), budou sankcionovány.

Exekutoři nemohou již zabavovat domácí mazlíčky. Zpřísnila se také kárná odpovědnost exekutorů a jejich zaměstnanců.

(red)

Informace pro občany

Co vše nabízí služba Czech POINT?

Co je Czech POINT? Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál. Cílem je zredukovat značnou byrokracii ve vztahu občan–veřejná správa a vytvořit službu pro komunikaci se státem prostřednictvím jednoho místa, kde je možné získat a ověřit data z veřejných i neveřejných informačních systémů. Jde o maximální využití údajů ve vlastnictví státu tak, aby byly minimalizovány požadavky na občany. Projekt Czech POINT přináší značné ulehčení komunikace se státem. Městský úřad v Rožďalovicích je také kontaktním místem Czech POINTU. Níže uvedené výpisy a informace lze získat pomocí Czech POINTU na našem úřadě.

Co vše projekt poskytuje:

- výpis z Katastru nemovitostí
- výpis z Obchodního rejstříku
- výpis z Živnostenského rejstříku
- výpis z Rejstříku trestů
- výpis z Rejstříku trestů právnické osoby
- výpis z bodového hodnocení řidiče
- vydání ověřeného výstupu ze Seznamu kvalifikovaných dodavatelů
- podání do registru účastníků provozu modulu autovraků ISOH
- výpis z insolvenčního rejstříku
- datové schránky
- autorizovaná konverze dokumentů
- základní registry

Upozornění

Výpisy, které získáte na kontaktním místě Czech POINT, jsou určeny pro použití na území České republiky. Použití listin v zahraničí se řídí různými pravidly a je nutné je získat u vlastníka dané agendy (např. výpis z Katastru nemovitostí na příslušném katastrálním pracovišti, výpis z Rejstříku trestů přímo na Rejstříku trestů).

Výpis z Živnostenského rejstříku

O výpis může požádat anonymní žadatel na základě znalosti IČ obchodní organizace. Výpis podléhá poplatku, první strana je zpoplatněna částkou 100 Kč, každá další 50 Kč.

Rejstřík trestů

Výpis lze vydat osobě, které se výpis týká. Totožnost žadající osoby se ověřuje na základě předloženého dokladu totožnosti, tj. občanského průkazu nebo cestovního dokladu. Žadatel podepíše písemnou žádost. Vytiskne se elektronický výpis, doplní ověřovací doložkou, žadatel na výpisu svým podpisem potvrdí převzetí a zaplatí správní poplatek ve výši 100 Kč.

Výpis z Katastru nemovitostí

O výpis může požádat anonymní žadatel na základě listu vlastnictví nebo podle seznamu nemovitostí. Pokud žadatel požaduje výpis podle listu vlastnictví, musí znát katastrální území a číslo listu vlastnictví. Pokud žadatel požaduje o výpis podle seznamu nemovitostí, měl by znát katastrální území a dále buď parcelní číslo nemovitosti, jedná-li se o pozemek, nebo stavební parcelu, případně číslo popisné, jedná-li se o stavbu. Vydání výpisu podléhá poplatku, první strana je zpoplatněna částkou 100 Kč, každá další strana je zpoplatněna částkou 50 Kč.

Výpis z Obchodního rejstříku

O výpis může požádat anonymní žadatel. Výpis lze požadovat na základě znalosti IČ obchodní organizace. Žadatel může požádat o úplný výpis, to jsou všechny informace, které byly zapsány v obchodním rejstříku po dobu existence firmy; nebo výpis platných, tj. souhrn informací o firmě k aktuálnímu datu. Vydání výpisu podléhá poplatku, první strana je zpoplatněna částkou 100 Kč, každá další strana je zpoplatněna částkou 50 Kč.

Výpis z Rejstříku trestů právnické osoby

Údaje z evidence RT právnických osob, které se uvádějí ve výpisu, jsou veřejně přístupné, žadatelem může být jakákoliv fyzická osoba. Z tohoto důvodu se neověřuje totožnost osoby, která žádost podává. Správní poplatek za vydání výpisu je 100 Kč za první stranu a za každou následující 50 Kč. V případě, že subjekt nemá v ČR přiděleno IČ, nelze vydat výpis na počkání. Žadatel se může obrátit přímo na Rejstřík trestů.

Datové schránky

Datová schránka je elektronické úložiště, které slouží k výměně zpráv mezi orgány veřejné moci na jedné straně a právnickými a fyzickými osobami na straně druhé. Od 1. ledna 2010 mohou fyzické a právnické osoby komunikovat pomocí datových schránek i mezi sebou. Tato služba není obdoba e-mailové elektronické pošty, ani s ní není funkčně propojena. Jak funguje systém datových schránek a autorizovaná konverze dokumentů, se dozvíte v příštím čísle časopisu.

Výpis z bodového hodnocení řidiče

Tento výpis umožňuje řidičům zjistit stav trestných bodů. Má však pouze informativní charakter, nenahrazuje výpis z karty řidiče pro styk s úřady. O výpis může požádat žadatel sám, nebo jím určený zmocněnec na základě úředně ověřené plné moci. Osoba musí mít platný doklad totožnosti – občanský průkaz, cestovní doklad, řidičský průkaz. Správní poplatek je 100 Kč za první stránku, za každou další pak 50 Kč.

Výpis z insolvenčního rejstříku

Jedná se o nový informační systém veřejné správy. Jeho základní úlohou je zajistit maximální míru publicity o insolvenčních řízeních a sledovat jejich průběh. Prostřednictvím tohoto rejstříku jsou zveřejňovány veškeré podstatné informace týkající se insolvenčních správců, dokumenty z insolvenčních spisů i zákonem stanovené informace o dlužnících. Je to veřejně přístupný rejstřík. Vyhledávat je možné podle IČ organizace nebo podle osobních údajů (konkrétní osoba). Výpis je zpoplatněn za první stránku 100 Kč, za každou následující 50 Kč.

Základní registry

V Czech POINTU vznikla složka Základní registry, kde je umístěno 10 nových formulářů. K čemu základní registry slouží, se dozvíte také v příštím čísle časopisu.

(red)

Hledáte byt?

Městský úřad Rožďalovice zahrnul do svých plánů rekonstrukci objektu bývalého „hotelu“ za účelem vytvoření nových bytových jednotek. Projekt rekonstrukce je již hotový, nyní hledáme vhodného investora, který by zmíněnou akci zaštitil. Objekt je napojen na elektřinu, vodovod, kanalizaci, plyn

a byl postaven kolem roku 1920. Je částečně podsklepený.

Hledáte nový byt k pronajmutí či odkoupení do osobního vlastnictví? Podejte si co nejdříve nezávaznou žádost na městský úřad a v ní specifikujte, zda máte zájem o pronájem, nebo koupi bytu.

Školní zpravodajství

Výstavka „Nákladní auta a autíčka“

Od 18. do 31. ledna probíhala v mateřské škole výstavka nazvaná „Nákladní auta a autíčka“. Výstavu si děti ze školky i jejich rodiče velmi užívali. Zhlédli ji i žáci prvního stupně základní školy. Na výstavě se objevila jak auta-hračky, tak i výtvarné práce dětí. Největší auto měřilo 78 cm a nejmenší 3,5 cm. Vystaveno bylo celkem 110 aut a autíček a 120 výtvarných prací.

Marcela Kořínková, vedoucí učitelka mateřské školy

Slovo ředitele ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice

Vážení občané Rožďalovic a okolních obcí, dovoluji vám, abych vás informoval o aktuálních zpravodajstvích z života naší školy.

V oblasti projektů financovaných z ESF, došlo 30. listopadu 2012 k ukončení projektu Plán na podporu a zvýšení kvality cizojazyčného vzdělávání v ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice, jehož celkový rozpočet činil přibližně 1 871 000 Kč. V současné době probíhá realizace projektu EUškola pro život (tzv. šablony), jehož rozpočet je 996 000 Kč a jehož ukončení plánujeme na 30. září 2013. V červenci 2012 jsme podali dvě projektové žádosti o dotaci, z nichž jedna splnila projektové podmínky, byla schválena a nyní čekáme na písemné vyjádření z Krajského úřadu Středočeského kraje. Jedná se o projekt, který jsme nazvali Přírodní vědy spoluprací a rozvojem manuálních dovedností, ve kterém je naší partnerskou školou Základní škola Přerov nad Labem, a jehož plánovaný začátek je 1. dubna 2013. Celkový rozpočet činí 2 702 000 Kč.

O realizovaných aktivitách se na tomto místě nechci příliš zmiňovat, protože se s těmito informacemi můžete průběžně seznamovat ve vitrínkách, kterých je celkem devět – u školy, na náměstí, v Košíku, na Tuchomi, v Žitovlicích, v Pojedech, ve Viničné Lhotě, v Podlužanech a na Hasině. Kompletní informace je dále také možné získat na školním webu www.zs-rozdalovice.cz.

Z oblasti plánování bych vám chtěl informovat o povinnosti zařadit výuku druhého cizího jazyka do školních vzdělávacích programů od 1. září 2013. Rozhodli jsme se anketou oslovit rodiče žáků naší školy a nabídnout jim aktivní možnost zapojit se do výběru konkrétního cizího jazyka. Tato anketa byla uzavřena 28. února 2013 a její výsledky však v současné době nejsou zatím známé.

Po hlasovacích zařízeních, jejichž využívání se snažíme rozšířit do všech tříd, se chceme zaměřit na zkvalitňování výuky zavedením iPadů ve vybrané třídě. Dále připravujeme možnost vytvořit v naší škole komunitní školu,

kteří bude nabízet vzdělávací, kulturní i sportovní akce pro spoluobčany. V závěru školního roku 2012–2013 plánujeme realizovat volby do žakovského parlamentu naší školy.

Vaše názory na práci naší školy nás velmi zajímají, a proto bychom rádi uskutečnili setkání s rodiči žáků naší školy i těmi, kteří se zajímají o práci naší školy, abychom se mohli navzájem informovat o svých představách a domluvit se na společném postupu jejich případné realizace.

Závěrem mi dovoluji, abych poděkoval zastupitelům města Rožďalovice, že odsouhlasili náš návrh a na rok 2013 vyčlenili finanční prostředky na příspěvek 1000 Kč pro každého žáka i předškoláka naší školy jako podporu jeho účasti na škole v přírodě.

*Za ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice
její ředitel Mgr. Roman Kotlář*

Regionální kolo Mladý Demosthenes

Dne 28. ledna 2013 jsem jela s paní učitelkou Červenkovou do Prahy na regionální kolo řečnické soutěže Mladý Demosthenes. Cestou jsem měla strach a trému. Přemýšlela jsem, jak to tam asi vypadá a kolik tam bude lidí. Ale pak mi paní učitelka řekla, ať se ničeho nebojím a že tam musím jet s tím, že vyhraji. Tak jsme si nakonec začala věřit. Ve vlaku jsme si v duchu opakovala text, abych nezapomněla slova.

Jakmile jsme dorazily do budovy, kde se Demosthenes odehrával, musela jsem si vylosovat číslo, v jakém pořadí půjdu. Zároveň mi dali jako vítězi školního kola tričko. Nejdříve proběhlo seznámení všech soutěžících a pak se „jelo naostro“.

Byla jsem ráda, že přede mnou bylo několik soutěžících. Podívala jsem se, jak stojí, mluví a co dělají rukama. Na řadu jsem šla desátá.

Když jsem vešla na pódium, tak jsem měla divný pocit. Myslím si, že jsem začala velmi dobře, ale v půli mého proslovu se mi

začala klepat pravá noha. Tréma se na mně tedy projevila, ale snažila jsem se ji zmaslovat. U některých soutěžících jste mohli sledovat velmi zábavná povídání. Bylo tam i pár dětí, které zapomněly text.

Na konec přišlo vyhlášení. Vůbec jsem nečekala, že bych se umístila na 4. místě. Velice mě to ale potěšilo. Jsem ráda, že jsem tam jela.

Určitě bych všem doporučila, aby si to vyzkoušeli. Říkáte si, umím mluvit, tak k čemu mi to je? Ale nakonec zjistíte, že nejde jenom o mluvení, ale také o to, jak se tváříte, jak stojíte, jestli používáte oční kontakt apod. Naučila jsem se toho hodně a ráda bych v tom pokračovala dále.

*Lenka Beránková,
žákyně 9. třídy*

Zápis žáků do 1. třídy

V prvním termínu se zápisu zúčastnilo 23 dětí, z toho jeden po loňském školním odkladu. V náhradním termínu se zúčastnily 2 děti. Celkový počet je roven 25, přičemž rodiče 3 žáků uvažují o odkladu povinné docházky.

V letošním školním roce se zápis do první třídy konal poprvé v sobotu. Dotázaným rodičům tento den vyhovoval. Oceněny byly i hry, které během zápisu probíhaly. Za splnění úkolů dostaly děti sladkost a hračku. Hry připravili žáci 3. třídy. Z přípra-

vených dárků Iveta Vacková zajistila aranžmá, Jan Froněk sněhuláky ze dřeva, Ilona Sedláčková a Irena Švábenská dárky z papíru a keramiky a vše zkompletovala Jaroslava Sedláčková.

Pokud se nestane nic nepředvídaného, pak by měl být třídním učitelem budoucí 1. třídy pan učitel Jan Froněk.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

*Prvnáčky v září přivítá
pan učitel Jan Froněk.*

Společenské akce

Klub přátel dechové hudby ve spolupráci s Českým svazem chovatelů Rožďalovice 1 a za podpory Městského úřadu Rožďalovice bude pořádat během roku 2013 kulturně společenské akce pod názvem

„HUDBA LÉČÍ“

7. 4.	hraje skupina HOPLA	8. 6.	hraje skupina DOBRÁ POHODA
11. 5.	hraje skupina JEPLA	13. 7.	hraje kapela Františka Šturmy
		3. 8.	hraje pan Brzák

Vstupné: 50 Kč, losování vstupenek o 5 hodnotných cen.

Akce budou probíhat každý měsíc na sále radnice v Rožďalovicích od 14 do 18 hodin.

Program akcí

13. 4.	Podlužanská kytara
21. 4.	Odemykání Mrliny
30. 4.	Slávistické čarodějnice

Společenská kronika

Od prosince 2012 do února tohoto roku jsme přivítali tyto nové občánky:

Jméno, příjmení	Měsíc narození	Bydliště
Sofie Holcová	leden 2013	Náměstí, Rožďalovice
Tadeáš Halík	únor 2013	Ruská, Rožďalovice

Od prosince 2012 do února tohoto roku oslavili svá životní jubilea tyto občané:

Jméno, příjmení	Měsíc výročí	Věk	Bydliště
Anna Šimáčková	prosinec 2012	85 let	Viničná Lhota
Zdenka Friedelová	prosinec 2012	80 let	Podlužany
Zdenka Štoudková	prosinec 2012	80 let	Boleslavská, Rožďalovice
Karel Kutílek	prosinec 2012	80 let	Husova, Rožďalovice
Květuše Kykalová	prosinec 2012	75 let	Záměstí, Rožďalovice
Emilie Brodská	leden 2013	90 let	Viničná Lhota
Jiří Kumstýř	únor 2013	80 let	Tyršova, Rožďalovice

Čas plyne, vzpomínky zůstávají...

Vzpomínáme 20. výročí úmrtí manželů Kulhánkových z Hasiny. Paní Jaroslava Kulhánková nás opustila náhle dne 27. března 1993 ve věku 59 let, vzápětí pan Zdeněk Kulhánek 17. června 1993 ve věku 61 let. Kdo jste je znali a měli rádi, věnujte jim spolu s námi tichou vzpomínku. Dcery s rodinami.

Z minulosti Rožďalovic (vyšlo v listopadu 1983)

Dosud jsem se nikdy nesetkal s uceleným vylíčením dějin našeho města. Pokusím se o to na pokračování a za použití různých dostupných pramenů.

Osídlení Rožďalovic a nejbližšího okolí spadá již do pravěku. Dokazují to nálezy některých hmotných památek. Z roku 1907 je ve školní kronice tento záznam: „Skrčeneč“. Před počátkem školního roku (o prázdninách) kopaly se u východního plotu školní budovy základy k novému domu p. poštmistra Václava Mikoláše. V hloubi jednoho a půl metru přišlo se na kostru „skrčence“, též kosti zvířecí, některé hliněné nádoby celé, ale ostatní většinou jako střepy. Na telegram ředitelův do Jičína (museum) a zem. Museum v Praze přijeli znatelé a stvrdili nález jako „skrčence“, jenž s hlinou pozorně pak vložen do bedny, povolené p. starostou, a odnesen do kabinetu přírodopisu měšťanské školy zde. Dále pak čteme: Dne 28. října 1907 vykopán druhý „skrčeneč“ nákladem musea v Jičíně (od pumpy p. Mikoláše as 4 m vzdálí a v hloubi 2 m).

O dalších vykopávkách na „Židáku“, které pravděpodobně provádělo také jičínské muzeum nejsou žádné záznamy. Když zde byl před několika lety opět zahájen archeologický výzkum, zjistilo se, že už tato kulturní jáma byla prozkoumána jako sídliště lidu zvoncových pohárů z mladší doby kamenné.

Jiný nález byl učiněn zase v blízkosti školy. Píše o něm v muzejním časopise „Polabí“

prom. historička Hana Nováková v roce 1962: Neolit (mladší doba kamenná) období kolem 4. tisíciletí př. n. l., je epochou přinášející zásadní změnu v životě tehdejší společnosti. A právě stopy této kultury byly koncem června nalezeny v Rožďalovicích a převzaty poděbradským muzeem. Na dvoře školní budovy byla náhodně při výkopu kanálu odhalena neolitická kulturní jáma, zahloubená 50 cm pod povrchem země do sprašové vrstvy. Byla vyplněna silně humózní černou zemí smíšenou s popelem, ohořelými zbytky dřev, zlomky kostí zvířat a jejich zuby, střepovým keramickým materiálem a pazourkovými nástroji a odštěpky suroviny. Všechny tyto předměty pocházejí z doby prvního zemědělství v našem kraji. Ve

stejně době při průkopu kanalizace byla nalezena asi 100 m odtud osamocená keramická nádoba vypíchané kultury. Další předměty ani kostrové pozůstatky nalezeny nebyly. Lid s keramikou volutovou (první nález) i vypíchanou tvořil základní skupiny obyvatel této doby.

Potom až do historické doby, kdy se zachovaly písemné památky, nejsou o Rožďalovicích žádné zprávy. Můžeme se jen domnívat, že náš kraj procházel stejným vývojem jako celá naše vlast, tj. obdobím keltského osídlení, stěhování národů a konečně osídlením slovanským lidem, našimi předky. Z temnoty věků se dostávají na světlo první písemné zprávy o existenci Rožďalovic, což bude předmětem pokračování v příštím čísle časopisu.

Z minulosti Rožďalovic (vyšlo v prosinci 1983)

Historická doba začíná vlastně už v době keltského osídlení, které zasahovalo i do našeho kraje. Po Keltech zůstalo naší zemi jméno – římské zápisy hovoří o „zemi Bojů“ podle kmene zde usazeného – název Bojohaemum, z toho Bohemia a německy Böhmen pochází z té doby, památkou po nich jsou i jména řek Labe, Jizera aj. V prvních stoletích nového letopočtu se zde usadil germánský kmen Markomanů, ale v neustálých válkách s Římany byli vyhubeni nebo odtáhli jinam. Čechy asi jen řídce osídlené čekaly na příchod Slovanů. Od konce 5. století se tu postupně rozmísťují jednotlivé kmene, budují opevněná hradiště, jak dokazují na více místech dochované valy. Tvrze a hrady později budované se stávají správními středisky. Pro Rožďalovicko to byla asi Libice. Sídlo Slavníkovců bylo vypáleno a Slavníkovci vyvražďeni koncem 10. století. Tak Přemyslovci sjednotili kmene a vytvořili český stát. Ve 12. století Palackého dějiny uvádějí osadu Rožďalovice, že se nalézá „v okraji Boleslavském, župě Havraňské“. Kronikář Jan Rektorys vysvětluje: „Hrad Havraň, druhdy v okolí Nymburském blíž vesnice Výklek ležícího, když totiž Libice, prvopočáteční sídlo této župy, co pouhá ves ve jmění kláštera sv. Jiří na hradě Pražském přešla, župním sídlem se stal“. Kromě „Kroniky města Rožďalovic“ Jana Rektoryse čerpal jsem z příspěvků Josefa Horáka, rodáka rožďalovického, uveřejněných ve

vlastivědném zpravodaji Polabí, z díla „Místní jména v Čechách“ od prof. Dr. Antonína Profouse, který vedle jmen majitelů panství, letopočtů uvádí také doklady, z nichž vychází. Ostatní prameny k dějinám Rožďalovic uvedu přímo v textu.

První zeman, který se psal „z Rožďalovic“ je Soběhrd (r. 1223–1226), jinak neznámého původu. Další rožďalovičtí feudálové se vyskytují ve dvojicích, to znamená, že rožďalovické panství se dělilo na dvě části. Někteří autoři se domnívají, že tu byly původně 2 vsi stejného jména a že toto rozdělení přešlo později i na město. Je zajímavé, že ve všech dokladech se objevuje jméno „Rožďalovice“, jen v Kronice Václava Hájka z Libočan z roku 1541 je psáno „městečko Rozdielowice“. Svědčí to pro výklad jména „rozdělit“.

Mezi významnými majiteli Rožďalovic se objevují ve 14. století Plichta z Rožďalovic, přísedící zemského soudu, a hlavně Ješek z Rožďalovic, oblíbený u krále Jana Lucemburského a jeho „mistr zlaté mince“ podle florentského vzoru, to znamená správce mincovny. Ješek z Rožďalovic věrně sloužil králi a padl s ním roku 1346 u Kresčaku ve Francii. Jan Rektorys popisuje tuto událost takto: „Byloť to dne 26. srpna, když král Jan se synem svým a 500 muži českými u Kresčaku proti Angličanům bojoval, tuto v udatném boji život skončil, vedle krále hájice a kryjice jej těly svými, padlo též 50

pánů českých a mezi nimi i Ješek. Pohřben je s ostatními podle krále svého v Lucemburku, kdežto král Karel otci nádherný pomník vystavěti, a jej štítů padlých rytířů ozdobiti kázal“. Ješek Rožďalovický měl ve znaku na svém štítě kolo, nikoli ježka, jak se nesprávným výkladem jména uvádí, který je umístěn na věži zámku. Ze slova Jan vzniklo Jech a zdrobněle Ješek – tehdy oblíbený způsob tvoření jmen, např. Matěj – Mach, Svatopluk – Svach, Přemysl – Přech, Petr – Pech a dále měněná na Pešek, Mašek, Svašek apod. Se jménem Ješka z Rožďalovic se spojuje také povýšení Rožďalovic na město. Vzhledem ke králově přízni je to velmi pravděpodobné, i když teprve z roku 1431 je záznam „v městě Rozdialoviczych“ (Antonín Profous – Desky dvorské). Jako jistotu uvádí tuto skutečnost k roku 1340 publikace „Čechy krásné“, vydaná okresními národními výbory v Jičíně, Mladé Boleslavi a Mnichově Hradišti, za války v r. 1940 se toto tvrzení objevilo také ve výroční zprávě Občanské záložny v Rožďalovicích asi v tomto smyslu: „právě jsme se dověděli, že je tomu 600 let, co jsou Rožďalovice městem“. Doklad uveden není. Vyloučeno to není, když se o Rožďalovicích mluví jako o městě v r. 1431, muselo se stát městem už předtím. Další děje budeme sledovat příště.

Vzpomínka na profesora Alexandra Sticha

Jméno prof. PhDr. Alexandra Sticha, CSc., od jehož úmrtí uplynulo 26. ledna již deset let, zůstává možná pro mnohé místní téměř neznámé. Přestože v našem městě strávil pouze několik let svého dětství během druhé světové války, patřil k jeho celoživotním patriotům, rád se sem vracival, od konce devadesátých let zde pobýval téměř každoročně alespoň část letních prázdnin na letním bytě u Hančarů až do svého náhlého skonu po nezdařilé operaci srdce v lednu 2003.

Byl okouzlen nejen samotným „městečkem“, ale i okolní přírodou, a jak sám říkal, cítil se zde vždy jako „znovuzrozený“. Rožďalovice se pro něj staly právě v posledních letech nedílnou součástí jeho života. V jednom ze svých posledních dopisů, který zaslal své spolužačce a přítelkyni Blance Hančarové, napsal: „Ještě než umřu, chci vidět Rožďalovice.“ Možná to bylo i jeho poslední přání. Nepodařilo se mu už bohužel v místní Galerii Melantrich uspořádat plánovanou přednášku o historii a zajímavých okamžicích ze života Rožďalovic, v níž chtěl připomenout některá jména zdejších rodáků, které stávající uspěchaná doba odsunula do zapomnění.

Alexandr Stich se narodil 10. března 1934 v Nitře v rodině českého důstojníka a bývalého ruského legionáře. Po vyhlášení samostatné Slovenské republiky na podzim 1939 odchází celá rodina do Prahy a později do Rožďalovic, kde malý Alexandr navštěvuje obecnou školu a poté dojíždí na jičínské gymnázium. Maturitu však skládá v roce 1952 v Chomutově, kam byl pracovně povolán jeho otec, který se v tomto městě mimo jiné zasloužil o urovnání napjatého vztahu mezi českým a německým obyvatelstvem během jeho poválečného odsunu.

V letech 1952–1957 studuje Alexandr Stich v Praze na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy češtinu a ruštinu se širším zaměřením slavistickým. Po absolutoriu působil

jako středoškolský učitel v Hostinném a na národní škole v Chotěvicích u Hostinného. V roce 1958 nastoupil do vědecké aspirantury v Ústavu pro jazyk český Československé akademie věd, kde obhájil kandidátskou práci a později získal doktorát. Zde setrval až do roku 1982, kdy byl donucen z politických důvodů odejít. Poté pracoval až do konce 80. let v nakladatelství Československý spisovatel. Nejprve jako korektor, poslední dva roky jako redaktor v edici Slunovrat.

Na prahu 90. let začal působit na pražské filozofické fakultě, zprvu jako odborný asistent, v roce 1991 po úspěšné habilitaci jako docent a o rok později jako řádný profesor na někdejší Katedře českého jazyka.

Troufám si tvrdit, že tehdy se mu splnil jeho celoživotní sen. Mohl pracovat s mladými lidmi a předávat jim své zkušenosti a znalosti. Ostatně těsně před vstupem na fakultu už „přednášel“ na ilegální večerní univerzitě bohemistiky, která fungovala v letech 1987–1990 v baptistické modlitebně na Vyšehradě. Jeho vztah ke studentům byl od samého začátku skutečně víc než kolegiální, bral je jako rovnocenné partnery, respektoval vždy odlišný názor, nevnucoval svůj pohled na danou problematiku, dovedl druhého pochopit a podpořit. Ale také (a to zejména) podnikl. Tím se absolutně vymykal z poněkud přece jen neosobního a mnohdy suchopárného, ba až povýšeneckého statusu ostatních učitelů (ať už na katedře jazyka, či literatury), které jsem měl možnost za dob svých studií na fakultě poznat.

Alexandr Stich byl člověk nesmírného rozhledu, typ renesančního vzdělance (jako by snad ani nepatřil do dnešní doby), jehož encyklopedické znalosti (a to zdaleka nejen z jeho milovaného oboru) udivovaly a uhranovaly každého, kdo s ním strávil alespoň jeden jediný večer někde v hospodě u piva – ano, zde se i nejčastěji scházel se „svými“ studenty. Toto prostředí bylo jak stvořené pro str-

hující debaty, jimž profesor Stich vtiskl hned zkraje neformální ráz, a navodil tak uvolněnou a příjemnou atmosféru, která následně opanovala celý zbytek večera. Měl jsem několikrát to štěstí, že jsem se s ním takto mohl sejít sám, právě když zde pobýval na letním bytě u Hančarů.

Předcházelo tomu nedlouho předtím naše první setkání na fakultě, kde vedl na Katedře českého jazyka mimo jiné přednášky slovenštiny, podmíněně kolokvium, jež musel každý bohemista povinně absolvovat. Než začal dotyčného zkoušet, položil mu nejprve tři všeobecné otázky: „Odkud jste, proč jste si vybral tento obor a čemu byste se chtěl v budoucnu v rámci oboru věnovat?“ Jakmile jsem odpověděl, že jsem z Rožďalovic, profesoru Stichovi se na tváři rozhostil blažený úsměv, jeho oči se rozzářily, a zřejmě udivenou shodou náhod se mě znovu jakoby nevěříčně zeptal: „Vy jste skutečně z Rožďalovic?“ Od té doby jsme se pak celkem pravidelně každé léto během jeho pobytu v Rožďalovicích scházivali a zabředávali do fantastických rozprav.

Dodnes vzpomínám na úžasné hovory, jejichž obsah se díky neustálým profesorským odbočkám nakonec všeobjímajícím rozklenul téměř nad celým horizontem lidského poznání: od jazyka, literatury, historie (snad od pravěku až po soudobé dějiny) a zdejšího místopisu jsme plynule přešli kupř. k otázkám geopolitickým, následovala astronomie, otázka vzniku lidského života, demografické poměry v soudobé Evropě, rozdělení Československa (to nesl velmi nelibě), komunismus, nacismus a ideologie obecně, Bible, náboženství světa, architektonické památky, prvorepublikový kapitalismus versus ten dnešní..., abychom se pak zpětně přenesli třeba zase k místním patriotům a zajímavým osobnostem našeho regionu – tento výčet je samozřejmě značně neúplný a je pouze ilustrativní.

Profesor Alexandr Stich, foto Antonín Krč

Byli tu s námi

Po takovém večeru se člověk těžko vracel do „normálního“ světa, neboť omamné fluidum nepřeborného množství nových poznatků a zajímavých informací mu stále jítřilo mysl a provokovalo k dalším otázkám, na něž by rád znal odpovědi. Bylo zcela běžné, že debata začala tématem, o němž jste v duchu předpokládali, že bude „propíráno“ z různých úhlů pohledu víceméně po celý večer, a k němuž jste měli množství otázek, na něž byste chtěli znát názor právě pana profesora,

rukopisů 17. a 18. století z muzejních sbírek v Čechách (2003), které připravil k vydání společně s Jaromírem Lindou, Alenou Fidlerovou, Martinou Šulckovou aj. Zasloužil se o zásadní přehodnocení tohoto literárního období, které bývá i doposud v mnohých učebnicích literatury tradované jako doba „temna“.

Když mohl po roce 1989 publikovat svá vlastní obsáhlejší díla, stavil se k této možnosti poněkud rezervovaně, jejich vydání

Václav Petrbok shrnul Stichovu publicistiku z 90. let věnující se popularizaci odborného jazykovědného výzkumu ve školní a veřejné praxi. Loni pak vydal Ústav pro českou literaturu péčí Michala Charypara knihu *Sabina – Němcová – Havlíček a jiné textologické studie* (2012), v níž se Alexandr Stich zabýval stylistickým rozбором textových pramenů několika děl Boženy Němcové a Karla Havlíčka Borovského a následnými zásahy do těchto textů, které při jejich vydávání po smrti obou spisovatelů učinil Karel Sabina.

Profesor Alexandr Stich byl také vášnivý „velocipedista“ (jak sám sebe zertovně nazýval), automobil nikdy nevládnul, těšil se vždy na léto, až bude moci „vyjet“. Procestoval na něm snad celou republiku, křížem krázem, vždy nadšený krajinou, kulturními památkami, lidmi... Znal dokonale český místopis, překvapoval (a překypoval) nesčetnými znalostmi a zajímavostmi i o té nejzapadlejší víscce kdesi na samotě, kde lišky dávají dobrou noc. Onu osudnou operaci, která ho nakonec stála život, podstoupil hlavně proto, aby se svým „spanilým jízdám“ mohl věnovat naplno jako dřív a nebyl omezován ohledem ke svému zdraví. Toto přání se mu však už nikdy nesplnilo.

ovšem jeho myšlenkové pochody se ubíraly jiným směrem, nevyzpytatelné, jako cesty Páně. Člověk si tak teprve zpětně uvědomil, že se vlastně vůbec nezeptal třeba ani na to, co chtěl, ale byl vlečen (a to nikoli proti své vůli) otázkami, které jako by mimoděk vyplouvaly na povrch tím, jak se přeskakovalo z jednoho tématu na druhé. Dlužno podotknout, že to ale bylo vždy nesmírně obohacující.

Profesor Stich za svůj život připravil k vydání na dvě desítky knih převážně českých klasiků, mnohé z nich doprovodil zasvěcenými a poutavými literárněhistorickými komentáři. Namátkou jmenujme – Josef Kajetán Tyl: *Pražský posel 1848* (1966); Zikmund Winter: *Rytíři a jiné povídky* (1974); Milota Zdirad Polák: *Cesta do Itálie* (1978, pod jménem Felicitas Wünschové); Jan Otčenášek: *Pokoušení Katarína* (1984); Karel Havlíček Borovský: *Dílo II.* (1986); Magdalena Dobromila Rettigová: *Domácí kuchařka* (1986, pod jménem Felicitas Wünschové); Antonín Sova: *Když ona přišla na můj sad* (1987); Julius Zeyer: *Epické zpěvy* (1988, s Jaroslavou Janáčkovou); František Halas: *Životem umřít* (1989); Jakub Jan Ryba: *Písně* (1989); Jan Kořínek: *Staré paměti kutnohorské* (2000, s Radkem Lungou) aj.

Autorsky se podílel na kompendiu *Česká literatura od počátku k dnešku* (1998), do něž přispěl statěmi o raném národním obrození. Napsal téměř na 300 článků a studií v odborných časopisech, probudil zájem o výzkum barokní literatury ve veřejných sbírkách. Dokladem toho je *Repertorium*

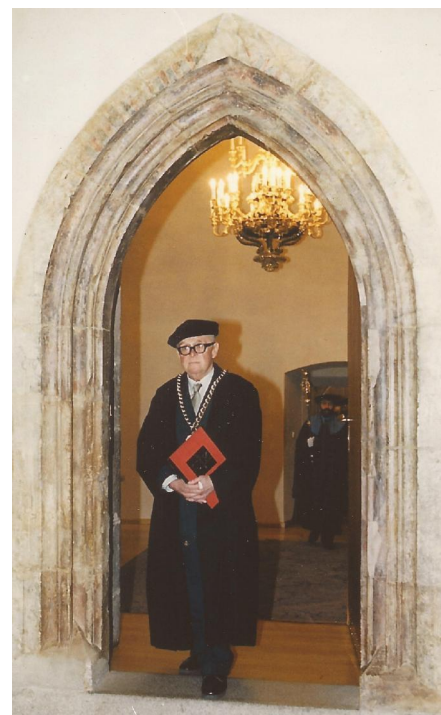
stále odkládal s poukazem na to, že je třeba právě teď věnovat úsilí jiným a důležitějším úkolům, že „to nestojí za řeč“ apod.

A tak světlo světa za jeho života spatřily pouze dvě knihy (pomineme-li jeden interní tisk Ústavu pro jazyk český ze 70. let): soubor lingvoliterárních studií příznačně nazvaný *Od Karla Havlíčka k Františku Halasovi* (1996) a *Seifertova Světlem oděná* (1998) věnovaná meziválečné básnické tvorbě Jaroslava Seiferta. Ostatně úvodní věty z předmluvy a následná noticka v ediční poznámce k první jmenované knize jsou v tomto ohledu víc než výmluvné: „Vhlídnému¹ čtenáři pozdravení a omluvu za to, že je touto knížkou obtěžován. V době, kdy už nám nestačí bibliografie bibliografií, protože i ty zpracováváme do bibliografií vyšších stupňů, a kdy se informační exploze začíná vyjevovat jako nebezpečí srovnatelné s potenciální katastrofou nukleární, přelidněním, ozonovou dírou atd., je trochu svízelné najít v sobě potřebnou dávku odvahy, aby člověk podlehl sebeklamu, že by se jeho bližní neobešli bez nějakého toho plodu jeho ducha. [...] Autor děkuje vřele a dojatě kolegům dr. Jiřímu Homoláčovi a dr. Janu Šulcovi, bez jejichž iniciativy a dotěrného naléhání by této knížky zřejmě nebylo, stejně tak jako kolegům a studentům bohemistiky z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, mezi nimiž se mohl v posledním pětiletí pohybovat a kteří spoluvytvářeli atmosféru, v níž vydání knížky snad má nějaký smysl.“

Rok po autorově smrti vychází publikace *Jazyková věc veřejná* (2004), v níž editor

¹ Nejedná se o překlep, přídavné jméno „vhlídný“, jak na konci předmluvy vysvětluje profesor Stich, „se vyskytuje v českých barokních textech [...]. Půvabně se v něm snoubí ono naše běžné vlídný a sloveso vhlížet do něčeho. V tomto směru chce tato knížka budít a jítřit smysl pro „vhlídnost“.“ (Pozn. aut.)

Mgr. Viktor Dobrev

Životní příběh sestry Marie Elišky Pretschnerové z Kongregace Školských sester řádu

Marie Eliška Pretschnerová se narodila 26. září 1911 v hájovně hraběte Černína u Nových Zámků jako třetí z pěti dětí panského hajného. Při křtu dostala jméno Anna. Hájenka stála na samotě v bažantnici Obora, skrz kterou vedla a vede trať na Jičín a Nymburk s odbočkou na Městec Králové. Dnes již nestojí: na jejím místě byl posléze v lese ovocný sad, dnes je tam mladší lesní porost. Ve svém deníku píše, že po mamince zdědila pracovitost. Lidé na samotě se museli spoléhat sami na sebe. Jako dítě viděla po trati projíždět lazaretní vlaky z front první světové války a utrpení lidí. Její otec byl sice na počátku války odveden, ale hrabě Černín ho vyreklamoval, takže se po několika týdnech vrátil domů. Ani během války Anička nepoznala skutečnou bídu. V hájovně bylo vždy teplo a dostatek dřeva, jídla, ba i masa.

Od nejranějšího dětství budoval otec u všech dětí základ vzdělání: poslal je do školy a nechal je vystudovat. Nejstarší dcera Marie vystudovala obchodní školu, bratr Jan reálku a železničářský kurz, mladší sestra Ludmila učitelský ústav, nejmladší Josef gymnázium.

Trauma první světové války mohlo stát za Aniččiným strachem ze školy, které se velmi obávala. I když do Svídnice již chodili bratr a sestra, Aničku musela doprovázet maminka. Do druhé třídy již chodila sama a vodila mladší sestru Lidušku; cesta jim trvala půl hodiny. Učila se snadno a dobře. Když byla ve třetí třídě, skončila válka. Po dokončení pětileté Obecné školy ve Svídnicí, nastoupila do měšťanské školy v Rožďalovicích. I sem chodila pěšky, později někdy na kole; cesta jí trvala hodinu. Tři ročníky měšťanské školy zvládla bez obtíží a s výborným prospěchem. Pokračovala v ročním pokračovacím kurzu

v Městci Králové. Něco jako rodinná škola. I toto jí v budoucím životě bylo ku prospěchu. Po skončení si přála studovat Státní učitelský ústav v Jičíně. Z finančních důvodů však otec rozhodl o bezplatném studiu u Školských sester v Chrudimi. Anna původně nebyla nábožensky založená. Jen občas chodila s rodiči do rožďalovického kostela. A tak nechtěla do školy, kde se bude stále jen modlit. Uklidnila se, až když jí tatínek slíbil, že pokud se jí tam nebude líbit, bude moct příští rok studovat v Jičíně.

Všechno však bylo jinak. Brzy po nástupu do školy přišel prudký příklon k náboženství. Aničce se u sester velmi líbilo a na Vánoce rodičům oznámila, že vstoupí do kláštera. Rodiče to přijali klidně a moudrý tatínek dal dceři podmínku odmaturování, čímž odložil její rozhodnutí. Anička tuto podmínku přijala. Odmaturovala 25. června 1930 na chrudimském pedagogiu a 9. září 1930 vstoupila do Kongregace Školských sester III. regulovaného řádu sv. Františka. Po roce kandidatury byla 12. srpna 1931 oblečena do hábitu a přijímá jméno Eliška. Po dalším roce noviciátu skládá řeholní slib.

Kongregace Školských sester sv. Františka si vážila nadání svých členek a podporovala jejich rozvoj. A tak byla Eliška vyslána na Karlovu univerzitu a vzhledem k všeobecnému nadání jí vybraly studium matematiky a fyziky. Stala se středoškolskou profesorkou a mohla učit na gymnáziu.

V roce 1943 již byla představenou mateřince. Pečovala o novicky a vedla je ke studiu. Konec války a první léta po válce byly plné práce pro kongregaci. Po roce 1948 nastalo tvrdé období: vykonstruované procesy s církevními hodnostáři a představiteli klášterů, stejně jako plány KSČ na rušení klášterů. V

této době byla zvolena provinciální ránkyní a představenou komunity na Vinohradech. Z Prahy byly sestry internovány do Podbořan a sloužily v nemocnici.

V srpnu 1954 se stala provinciální představenou a zároveň představenou ve Slatiňanech. V šedesátých letech došlo k určitému uvolnění a František Tomášek mohl odjet na II. vatikánský koncil. Eliška se stala propagátorkou jeho závěrů. Zejména podporovala sloužení mše čelem k věřícím a zavedení nových pohodlnějších uniforem pro řádové sestry.

V 58 letech odchází do důchodu, opouští Slatiňany i všechny funkce a přijíždí do Cetechovic věnovat se novickám. Považuje to za přechod do stáří. Ale osud vše zařídil jinak a Eliška je po volbě v roce 1970 zvolena generální představenou ve Vatikáně. Tak se ve svých 59 letech musela naučit anglicky a hlavně italsky. Cestovala po celém světě. Byla zvolena i na další období a do vlasti se vrátila v roce 1983 v 72 letech. V Hoješíně pomáhala ošetřovat staré a nemocné řeholnice. Zde se dočkala i roku 1989 a naděje na lepší budoucnost řádových sester. Tělesných sil však rychle ubývalo a v posledních třech letech rychle stárла. 4. května 1993 v 82 letech umírá. Je pochována na hřbitově ve Slatiňanech. Za své skutky byla v roce 2005 blahověřena.

Tento můj článek jen ve zkratce nastiňuje bohatý život sestry Elišky Pretschnerové. Pokud chcete znát celý její život, v místní městské knihovně je k dispozici knížka *Přišla jsem Vám sloužit* od Petra Pišty.

Svatava Krumpholcová

Sestra Marie Eliška Pretschnerová při audienci u Svatého otce Jana Pavla II. v roce 1988.

Zdroj: Školské sestry svatého Františka. Česká provincie. www.sestry-osf.cz

MO ČRS Rožďalovice – historie rybníkářství na Rožďalovicku

Šestnáctému století se v historii České země právem říká období zlatého věku českého rybníkářství. Na všech panstvích po celé zemi vznikaly rybníční soustavy a podobně tomu bylo v letech 1520 až 1550 zde na Rožďalovicku. Je velmi složité pátrat po událostech starých pět set let. Musíme se smířit s tím, že některé údaje jsou více nebo méně pravděpodobnými teoriemi a odhady. Žádné písemné doklady o vzniku rybníků na Rožďalovicku se nedochovaly. Je možné, že shořely při obrovském požáru v Rožďalovicích v roce 1666, kdy naše město přišlo o veškeré své písemnosti včetně městských práv a privilegií z roku 1340. Rybníční soustava na Rožďalovicku také nebyla nikdy tak významná, aby o ní psali ve svých knihách odborníci zabývající se rybníkářstvím v Čechách.

O to více nás může těšit, že několik rybníků zůstalo v našem okolí do dnešní doby a již pět set let utváří ráz krajiny kolem Rožďalovic. Při shánění informací do rybářské kroniky se mi podařilo získat několik zajímavostí, o které se chci podělit s našimi čtenáři ve třetím díle svého vyprávění o rybařině na Rožďalovicku.

Zaniklé rybníky

Tak, jak se rychle v šestnáctém století rybníční soustavy budovaly, tak rychle o tři sta let později zanikaly. V první polovině devatenáctého století bylo mnoho rybníků zrušeno, vysušeno a předáno k „polnímu vzdělávání“. Největší zaniklý rybník v našem okolí se jmenoval Nepokoj. Jeho mohutnou hráz lze dodnes nalézt u samoty Mutínsko mezi Novými Zámky a Křincem. Rybník byl napájen dvěma potoky. Štítarským od Dymokur, Smíchovským od Komárova. Rozloha Nepokoje byla 170 ha. Vyznačoval se prý rozsáhlými rákosovými porosty, kde žily stovky vodních ptáků. Rybník patřil panství dymokurskému a byl vysušen v roce 1845.

Další zajímavý rybník v našem okolí se jmenoval Cikán. Patřil také panství dymokurskému. Na jeho břehu stála osada Viničná Lhota. Dle dochované mapy z roku 1750 po jeho hlavní hrázi vedla a dodnes vede silnice Viničná Lhota – Leděčky. Svých 8 ha

vodní plochy rozléval v místech, kudy dnes vede železniční trať z Leděček k novozámecké bažantnici. Rybník Cikán byl vysušen kolem roku 1800. Jako památka na tento rybník nám zůstala požární nádrž ve Viničné Lhotě.

Panství kopidlenskému patřil rybník Kamenský, vybudovaný na řece Mrlině. Jeho hlavní hráz je dodnes patrna u obce Mlýnec. Své vody rozléval od Mlýnce až pod Kopidlnu na ploše kolem 70 ha. Zanikl v první polovině devatenáctého století.

Poslední zaniklý rybník, o kterém se zmíním, je Křešický, vybudovaný na Libáňském potoce. Jeho vysoká hráz ční dodnes nad okolním terénem pod obcí Křešice. Zatopená plocha tohoto rybníka musela být kolem 40 ha. Patřil k libáňské soustavě.

Panství rožďalovické hospodařilo začátkem osmnáctého století celkem na 25 rybnících. Jeden ze zaniklých rybníků této soustavy se jmenoval Kozák. Vybudován byl u obce Žitovlice v údolí po levé straně silnice Rožďalovice – Žitovlice. Jeho hlavní hráz je na mapě z roku 1750 zakreslena v místech, kudy dnes vede polní cesta Žitovlice – Podlužany. Rybník Kozák měl rozlohu 8 ha. Dnes po něm není ani památka.

Další 8 ha velký rybník rožďalovické soustavy se jmenoval Babínek, vybudovaný na Libáňském potoce u obce Hasina. Zanikl v polovině devatenáctého století. Díky aktivitě rybářské organizace Rožďalovice a majitele Bučického mlýna Jiřího Petersika, byl tento zaniklý rybník v roce 2010 obnoven v podobě dvou nových rybníků. Babínek a Horní Babínek.

Dnes se v údolí u Hasiny rozlévá nádherná rybníční soustava připomínající krásu dávno zašlé slávy rybníkářství na Rožďalovicku.

Nejstarší dochovaný zápis o rybníčním hospodaření na panství rožďalovickém pochází z roku 1706. Ponechávám ho v původní podobě, v závorce uvádím vysvětlivky. „Kaprové rybníky jsou nasazovány: Nadýmač 70 kop (1 kopa = 60 kusů), Babínek 100 kop, Lohovský 100 kop, Bučický 100 kop, Pařízek 70 kop, Hasinský 100 kop, Kozák 100 kop. Protože se zde do kaprových rybníků nasazuje jen na 2 tepla (roky), vylovují se každoročně 3

rybníky, přičemž každý rybník v každém sedmém roce zůstane na sucho. Vejsadní rybníky, které nedávají žádného užítku, nýbrž jen ke vzrůstu kapřího potěru pro kaprové rybníky slouží, se nasazují: Ročky po 80 librách (1 libra = 0,51 kg) se nasazuje Tobolecký, Kulhánek, Rohlíček, Návesní, Hlaváček, Tršinský, Hrádecký. Dvouletky po 60 librách se nasazují Vodička, Polívka, Záhumenský, Hořínek, Vohrádecký, Pojedský. Potěrní rybníky se nasazují po 15 kusech a jsou to Fařský hořejší, prostřední, dolejší, Vosánek a Kotlíček.

V potěrných rybnících trou se kapři první rok, pak se dá potírek na 2 tepla do vejsadních rybníků a taková násada přijde opět na 2 tepla do kaprových rybníků. Musí tedy kapři 5 let růsti, aby šlo více méně 60 kusů na 1 cent. Mají-li se chovat kapři větší, nejméně 35 kusů na 1 cent, musí se pětiletí nasadit do některého kaprového rybníka na 2 tepla a budou pak 7letí.“

Z pohledu dnešní doby k tomuto tři sta let starému zápisu dodám: Dnes dokáží rybáři kapra o váze 2,8 kg (35 kusů na 1 cent) odchovat za tři roky. Na rybníku Bučice se tehdy slovílo jednou za dva roky 100 metrů kapra. Dnes se na tomto rybníku každoročně odchová 350–400 metrů.

Další zápisy o rybnících na Rožďalovicku pochází z devatenáctého století.

„9. září 1801 správce rožďalovického panství Kittlitz nařizuje, aby se ryby nenechávaly dosavadnímu obchodníkovi s rybami Václavu Tršinskému, poněvadž se o ně hlásí jiný kupec Josef Kursa z Prahy a odebere je hned u rybníka. Nabízí za 1 cent štik 17 zlatých 48 krejcarů. Za kapři 18 kusů do 1 centu 13,48 zlatých, 21 kusů do 1 centu 12,48 zlatých, 35 kusů do 1 centu 11,48 zlatých, 45 kusů do 1 centu 10,48 zlatých. Na Bučici se má lovit 27. října, kam se Kursa dostaví a ryby ihned zaplatí.“ Bylo by zajímavé vidět tuto matematiku na hrázi rybníka v praxi.

„28. září 1815 byl úřad Rožďalovický poukázán od kněžny Sidonie Lobkovicové, aby chudým lidem vykázal díly na rybnících Lohovském a Babínku, kde si mohli vysekat rákosí a roští.“ Z tohoto zápisu je patrné, že rybníky nesloužily jen k chovu ryb. Každý rok se na nich vysekávalo a prodávalo rákosí, v zimních měsících led.

MO ČRS Rožďalovice – historie rybníkářství na Rožďalovicku

„8. listopadu 1816 odmítnutí žádosti bučického mlynáře Josefa Rayvalda s náhradou škody, kterou utrpěl, když měl po lovu rybník prázdný. Kněžna škodu uznává, je však zřejmo, že vrchnost směla lovit, kdykoliv ji bylo líbo.“ Na základě tohoto zápisu lze určit dobu, kdy si bučický mlynář nechal vybudovat lesní náhon, kterým přivedl vodu na mlýn z Libáňského potoka, a v případě potřeby ji využíval. Možná že to byl Josef Rayvald.

Poslední dva zápisy z tohoto období jsou dokladem o životě porybných, kteří sloužili na panství rožďalovickém.

„6. července 1817 porybný Václav Koutník na Hasině prosí, aby směl držeti krávu. Kněžna mu vyčítá, že pro jakýsi úbytek ryb má plnou příčinu býti s ním nespokojená, a je rozhodnuta požadovati na něm náhradu, následovně že jsou jí jeho služby obtížny, a že tudíž povolení k chovu jedné krávy naprosto nedává.“

Jak panstvo oceňovalo práci porybného v druhé polovině devatenáctého století dokládá další zápis. V závorce uvádím dnes používané měrné jednotky.

„21. ledna 1868 porybnému Václavu Erbenovi na panství Rožďalovickém od 1. ledna 1868 příjmy: Hotově 30 zlatých, 2 vědra piva (vědro = 56,5 litrů), 2 měřice pšenice (měřice = 61,5 litrů), 12 měřic žita, 2 měřice ječmene, 2 měřice hrachu, 30 žejdlíků soli (žejdlík = 0,35 litrů), 6 sáhů měkkých pařezů (sáh = 3,5 metrů čtverečních), 1,5 měřice pole na brambory (měřice plošná = 19 arů).“

Histories Holských rybníků

Tato soustava čtyř rybníků patřila vždy městu Rožďalovice. Dobu jejího vzniku odhadují kolem roku 1600. Zastupitelé našeho města ji nechali vybudovat jako odezvu na skutečnost, že v té době výnosy z chovu ryb daleko převyšovaly výnosy z ostatní zemědělské činnosti.

Holská soustava nemá samostatný přítok. Takovým rybníkům se říká „nebesáky“. Jsou závislé na vodě, která naprší a steče z okolních polí a lesů. První rybník se jmenuje Holský. Při plné vodě zatopí plochu 6–7 ha. Druhému dnes říkáme Komora, má výměru 1,5 ha. Třetí, na chov ryb nejméně významnější, se jmenuje Třeboňský o výměře 5,5 ha. Poslední rybník této soustavy Záměstek má výměru 1,5 ha. Zachycená dešťová voda teprve z tohoto rybníka oteče do řeky Mrliny.

Nejstarší písemný zápis o Holských rybnících pochází z konce osmnáctého století. Je velmi zajímavý a dokládá, jak velký hospodářský význam tehdy rybníky měly.

„Rybníky Holský a Třeboňský postoupila obec Rožďalovice roku 1789 na jistou dobu vrchnosti Dymokurské k užívání z příčiny, že vrchnost ta jak obec, tak měšťanstvo po ohni roku 1761 potřebným stavivem Rožďalovice podporovala. V říjnu roku 1807, tedy za 18 let, žádá obec Rožďalovice Dymokurští, aby jí oba rybníky zpět k vlastnímu užívání vráceny byly. Dymokurští místnímu úřadu městečka

Rožďalovice odpověděli: Dle starobytního a téměř nad paměť lidskou se vztahujícího způsobu vězí, že vrchnost Dymokurská vždy vodu rybníků Holského a Třeboňského užívá, ryby v nich nasazuje a loví. Úřad Dymokurský tedy za svou povinnost uznává, takové své milostivé vrchnosti připadající právo nanejvýše hájiti a z té příčiny i to nejmenší ztenčení takového práva za veřejné násilí a protiprávní výtržnost pozorovati bude, která by pro obec Rožďalovice ovšem s nelibými následky spojena byla.

Za deset let v prosinci roku 1817 psala obec Rožďalovice opět do Dymokur, že na svém právu užívat rybníky Holský a Třeboňský trvá. Úřad Dymokurský připsesem oznamuje, že neví co jiného by odpověděl, než aby obec Rožďalovice, trvá-li na svém nároku, cestou zákona dokázala, že ji rybníky patří.

Takové pokusy se opakovaly ještě několikrát vždy bez výsledku. Konečně zaslán 20. dubna 1848 dopis úřadu vrchnosti do Dymokur toho smyslu, aby anžto vrchnost své právo k užívání jmenovaných rybníků nížádným způsobem dokázati nemůže do čtyř dnů ryby vylovila a další jich užívání obci Rožďalovice postoupila.

Na to přijel dne 25. dubna 1848 purkrabí Dymokurský do Rožďalovic, žádaje, aby vrchnost Dymokurská za slušnou náhradu své ryby v rybníku Holském a Třeboňském nějaký čas ponechat směla. Tomu však nepřivolení a ustanovena nová čtyřdenní lhůta k vylovení rybníků. Avšak i nyní váhalo úřednictvo Dymokurské s výlovem a teprve, když několik občanů Rožďalovic hrozilo, že prokope hráze obou rybníků, upustil úřad Dymokurský od dalšího užívání, načež dne 3. června 1848 rybníky vyloveny a obci Rožďalovice po 60 letech vráceny byly. Obec již rybníky nenapustila a k polnímu vzdělávání pronajala.“

Tímto rozhodnutím Holská soustava rybníků v roce 1848 zanikla. V místech rybníka Třeboňského vznikla pole, o kterých jsem slyšel vyprávět, že zde rostly brambory velké jako lidské pěsti. Rybník Holský se pravděpodobně nikdy nepodařilo proměnit v úrodná pole. Neustále zde vznikal mokřad zarůstající rákosem.

O dvacet let později se objevují tyto zápisy: „28. července 1868 usneseno ve schůzi obecního zastupitelstva. Rybník Holský již nepronajímá k polnímu vzdělávání, má se vybrat na obecní výlohy a napustit vodou.“

„5. března 1869 usneseno pronajmout napuštěný rybník Holský na 6 let k chovu ryb za vyvolávací cenu 50 zlatých. Nájemce nemá právo dělati led. Rákos patří obci. Pronajat byl Alžbětě Vojtíškové spolu s Josefem Pohllem.“

„V říjnu roku 1875 rozhodnuto rybník Holský obec Rožďalovice drží sama.“

Jak obec v dalších letech na Holském rybníku hospodařila, dokladuje několik dochovaných zápisů. „Roku 1889 za ryby z rybníka Holského trženo: U lovu 38 zlatých 10 krejcarů (1 kg kapra po 50 krejcarech) o vánocích 107 zlatých 13 krejcarů prodáno ze

sádek na Hasině. Za rákos trženo 124 zlatých 30 krejcarů.“

„V roce 1934 následkem dlouhotrvajícího sucha ztratila se voda v obecním rybníku na Holi do té míry, že vznikla obava, by v něm se nacházející ryby nezahynuly. Proto byly ryby předčasně dne 27. října vyloveny a prodány velkostatku rožďalovickému. Bylo vyloveno 443 kg kaprů – 1 kg za 6 Kč a 20 kg menších ryb.“

„V říjnu roku 1939 konal se výlov ryb v rybníku na Holi, bylo vyloveno 360 kg kaprů a prodávali je pouze místním občanům rožďalovickým za přiměřenou cenu 10 Kč za 1 kg. Ryby byly rozebrány za tuto cenu všechny. Rákos z rybníka prodán byl do Bakova nad Jizerou ku zpracování rákosového zboží za 800 Kč.“

„Výlov na Holi roku 1946, vyloveno 1300 kaprů těžkých ¾ až 1 kg. Část jich byla prodána za 34 Kč za 1 kg, zbytek byl ponechán na vánoce.“

Na tomto výlovu se již brigádnicky podíleli členové nově založeného Rybářského spolku Rožďalovice. Projevují zájem o chov ryb, o dobrovolnou brigádnickou činnost kolem rybníka a Místní národní výbor jim vychází vstříc. Na jaře roku 1948 je započato s pracemi na obnovení rybníka na obecní louce pod holskou hrází. Na podzim toho roku je nově vzniklý rybník napuštěn vodou. V domku pod hrází v té době bydlel hajný Čapek, a tak se mu začalo říkat u Čapků.

V roce 1951 začalo město Rožďalovice s obnovou rybníka Třeboňský. Na výstavbě pracovali mimo pravidelných dělníků i nedělní brigády složené převážně z místních rybářů. V roce 1952 dostávají rybáři nabídku od MNV obnovit na své náklady zanedbaný Záměstek rybník. Za částečné odbahnění a opravu vypustního zařízení „Záměstáku“ zaplatil rybářský spolek 11 000 Kčs. V letech měsících roku 1953 se dokončily práce na vypustním zařízení Třeboňského rybníka. Dostal i jiné jméno – Nový. Po 105 letech byla Holská soustava obnovena. MNV Rožďalovice nabídl v roce 1954 členům Rybářského spolku Rožďalovice možnost na těchto rybnících hospodařit. Již téměř šedesát let zažívají zdejší rybáři radosti i starosti s vlastním chovem ryb. Je to historie tak bohatá na události, že o ní napíši v našem Rožďalovicku další články.

*Kronikář rybářské organizace
Jan Nožička*

MO ČRS ROŽĎALOVICE

Rozhovor s prvoligovým gólmanem Romanem Valešem

Prvoligového brankáře Romana Valeše jistě není třeba nijak dlouze představovat. S fotbalem začínal již v útlém věku. Do svých 16 let hrál za klub RMSK Cidlina, poté působil 6 let v SK Slavia Praha, z toho byl rok na hostování v Hlučíně a Čáslavi. Od roku 2011 hraje za FK Baumit Jablonec.

Jaká byla tvoje cesta do prvoligového fotbalu?

S fotbalem jsem začal v 6 letech v RMSK Cidlina, kde jsem strávil 10 let a pak jsem přestoupil do SK Slavia Praha, kde jsem si zahrál první dorosteneckou ligu. Do dospělého fotbalu jsem nakoukl ale až v FK Baumit Jablonec, v mém současném působišti.

Jak vypadá tvůj běžný den?

Trénujeme každý den dopoledne, někdy i odpoledne. Volného času mi tím pádem moc nezbývá. Trávím ho buď se spoluhráči, nebo s přítelkyní.

Předpokládám, že k životu profesionálního fotbalisty patří také správná životospráva a zdravý životní styl. Je to jen falešná a mylná představa? Jak je to ve skutečnosti?

Životospráva je v životě fotbalisty určitě důležitá, nedávno jsem si nechal sestavit jídelníček odborníkem a snažím se ho dodržovat. Samozřejmě ale občas zhřeším.

Jaký je tvůj fotbalový sen? Čeho bys chtěl v profesionálním životě dosáhnout?

Mým snem již odmala je zahrát si Ligu mistrů za některý ze zahraničních fotbalových klubů.

Sleduješ rožďalovický fotbal? Co říkáš na jeho výsledky? A co žákovský fotbal? Jak bys zhodnotil úroveň výchovy našich mladých fotbalistů? Jak tipuješ umístění Rožďalovic na konci soutěže?

Za Rožďalovice hraje můj bratr a spousta mých kamarádů, takže když mám chvíli času a jsem doma, zajdu se na zápas podívat. Myslím si, že se na konci sezony budou Rožďalovice pohybovat kolem středu tabulky. Žákovské soutěže v současné době bohužel sledovat nestíhám.

Jak probíhala zimní příprava tvého týmu?

Na začátku zimní přípravy jsem doléčoval zranění kolena a připravoval se individuálně. Zatímco ostatní spoluhráči absolvovali dvoufázové tréninky, kde nabírali fyzickou kondici, a hráli přípravné zápasy, já jsem se připravoval s fyzioterapeutem v posilovně. K týmu jsem se naplno připojil až na herním soustředění v Turecku.

Komu bys dal hlas v anketě Fotbalista roku a proč?

Hlasoval bych pro Petra Čecha, protože s Chelsea konečně vyhráli Ligu mistrů a já jsem jejich velký fanoušek.

Kdo je tvůj fotbalový vzor?

Dříve to byl Peter Schmeichel, ale ze současných gólmanů nejvíce obdivuji Ikeru Casillase.

Tvůj tip na českého mistra a které týmy podle tebe na jaře opustí nejvyšší soutěž?

Samozřejmě bych byl rád, kdybychom to byli my, ale myslím si, že si to nakonec o titul rozdá Plzeň se Spartou. Jedním ze se-

stupujících budou podle mě České Budějovice a o druhé sestupující místo se popere více týmů.

Jak hodnotíš podzimní část Gambrinus ligy, co tě v ní zklamalo, nebo naopak překvapilo?

Myslím si, že Gambrinus liga nabírá každým rokem na kvalitě a vyrovnanosti týmů, což můžeme vidět po podzimu na čele tabulky. Zklamáním pro mě byly korupční aféry. Příjemně mě překvapilo vystupování Plzně v evropských pohárech.

Vnímáš při utkáních výkřiky z tribuny? Dokážou některé negativní ohlasy ovlivnit tvůj momentální výkon? Anebo jsi vůči těmto poznámkám absolutně imunní?

Když jdu na hřiště, soustředím se plně na svůj výkon v utkání. Na výkřiky z tribuny jsem již zvyklý a můj výkon neovlivňují.

Jak si představuješ ideálně strávený sobotní večer?

Během sezony trávím sobotní večery většinou s přítelkyní doma u filmu. Mimo sezonu se ale rád zajdu pobavit s kamarády.

Jak často jsi v Rožďalovicích? Jak trávíš volné chvíle? Co tvoji kamarádi? Jak se k tobě lidé chovají – jako k hvězdě, anebo tě berou jako „normálního“ kluka?

V současné době bydlím v Jablonci, kde jsem si také našel přítelkyni a trávím zde většinu volného času. Do Rožďalovic se ale snažím jezdit pravidelně, mám tam rodinu a kamarády. Jako hvězda si nepřipadám a myslím, že lidé mě berou jako normálního kluka.

(red)

„Jako hvězda si nepřipadám a myslím, že lidé mě berou jako normálního kluka.“

Roman Valeš v akci

Blíží se nám fotbalové jaro a tím i zahájení všech soutěží v druhé polovině března. Ale i přes zimní fotbalový spánek vyvíjel FC TRNAVAN mnoho činností, především ve zdokonalování zázemí pro hráče a diváky. Bylo dokončeno nové bezbariérové WC v budově kabin pro potřeby diváků a restaurace, které bylo financováno z velké části grantem střeďočeského kraje KÚ a které

splňuje veškeré předepsané podmínky pro vozíčkáře.

V návaznosti na dokončení bezbariérového WC bylo provedeno kolaudační řízení kabin, restaurace a souvisejícího zázemí, které bylo spojeno s revizemi a úpravami elektroinstalace, byla prověřena požární bezpečnosti objektu a provedeny další úpravy v souladu s předepsanými po-

žadavky. Od prosince loňského roku, kdy bylo kolaudační řízení dokončeno lze konstatovat, že všechny prostory pro hráče a návštěvníky splňují veškeré bezpečnostní a hygienické podmínky stanovené pro taková zařízení, a to jak po stránce technické, tak i administrativní. Toto se podařilo po mnoha letech postupných stavebních úprav areálu.

Rozlosování jarní části fotbalových soutěží

„A“ tým I.B třída skupina B

14. kolo	Řepín	Rožďalovice	23.03.	15:00	SO
15. kolo	Rožďalovice	Rejšice	30.03.	15:00	SO
16. kolo	Pěčice	Rožďalovice	06.04.	16:30	SO
17. kolo	Vysoká	Rožďalovice	14.04.	16:30	NE
18. kolo	Rožďalovice	P. Mělník	20.04.	17:00	SO
19. kolo	D. Bousov	Rožďalovice	27.04.	17:00	SO
20. kolo	Rožďalovice	Lužec	04.05.	17:00	SO
21. kolo	Milovice	Rožďalovice	11.05.	10:30	SO
22. kolo	Rožďalovice	Dobrovice	18.05.	17:00	SO
23. kolo	L. Kostelec	Rožďalovice	26.05.	17:00	NE
24. kolo	Rožďalovice	Byšice	01.06.	17:00	SO
25. kolo	FC Mělník	Rožďalovice	08.06.	17:00	SO
26. kolo	Rožďalovice	Záryby	16.06.	17:00	SO

„B“ tým III. třída

14. kolo	Jíkev	Rožďalovice B	23.03.	15:00	SO
15. kolo	Rožďalovice B	Všechlapy A	30.03.	15:00	NE
16. kolo	Seletice	Rožďalovice B	06.04.	16:30	SO
17. kolo	Kovanice	Rožďalovice B	13.04.	16:30	NE
18. kolo	Rožďalovice B	Městec Král. B	21.04.	17:00	NE
19. kolo	Opočnice	Rožďalovice B	27.04.	17:00	SO
20. kolo	Rožďalovice B	Předhrádí	05.05.	17:00	NE
21. kolo	Kněžice	Rožďalovice B	11.05.	17:00	SO
22. kolo	Rožďalovice B	Bobnice	19.05.	17:00	NE
23. kolo	Budiměřice	Rožďalovice B	25.05.	17:00	SO
24. kolo	Rožďalovice B	Sány	02.06.	17:00	NE
25. kolo	Velenice	Rožďalovice B	08.06.	17:00	SO
26. kolo	Rožďalovice B	Dymokury A	16.06.	17:00	NE

Žáci - Okresní pohár

14. kolo	AFK Semice	Rožďalovice	24.03.	09:30	NE
15. kolo	Rožďalovice	Všechlapy	31.03.	13:00	NE
16. kolo	Stará Lysá	Rožďalovice	06.04.	10:00	SO
17. kolo	Pol. Nymburk	Rožďalovice	14.04.	10:00	NE
18. kolo	Rožďalovice	Netřebice	21.04.	15:00	NE
19. kolo	Městec Král.	Rožďalovice	28.04.	10:00	NE
20. kolo	Rožďalovice	Kamenné Zboží	05.05.	15:00	NE
21. kolo	Pátek	Rožďalovice	11.05.	15:00	SO
22. kolo	Rožďalovice	Loučeň	19.05.	15:00	NE
23. kolo	Hrubý Jeseník	Rožďalovice	25.05.	10:00	SO
24. kolo	Rožďalovice	Stratov	02.06.	15:00	NE
25. kolo	Velenice	Rožďalovice	09.06.	10:00	NE
26. kolo	Rožďalovice	Opočnice	16.06.	15:00	NE

Přípravka - Okresní přebor

12. kolo	Rožďalovice	Kamenné Zboží	10.04.	17:00	ST
13. kolo	Sadská	Rožďalovice	17.04.	17:00	ST
14. kolo	Rožďalovice	Poděbrady B.	24.04.	17:00	ST
15. kolo	Pol. Nymburk	Rožďalovice	01.05.	17:00	ST
16. kolo	Rožďalovice	Milovice B	08.05.	17:00	ST
17. kolo	Milovice A	Rožďalovice	15.05.	17:00	ST
18. kolo	Rožďalovice	Lysá n. Labem	22.05.	17:00	ST
19. kolo	Kounice	Rožďalovice	29.05.	17:00	ST
20. kolo	AFK Semice	Rožďalovice		17:00	ST
21. kolo	Rožďalovice	Budiměřice		17:00	ST

Jiří Svoboda
sekretář FC Trnavan Rožďalovice

Mladí judisti z Rožďalovic

Judo se vyvinulo z jiu-jutsu, z umění boje beze zbraně japonských samurajů. Zakladatelem juda je Jigoro Kano, který byl menšího vzrůstu i fyzické síly. Na střední škole byl často terčem fyzického násilí z řad silnějších spolužáků. Aby vyrovnal svůj handicap, rozhodl se začít studovat sebeobraný systém jiu-jutsu. Bylo mu tehdy 18 let. Navštěvoval dvě školy jiu-jutsu, z nichž každá měla svůj styl a zaměření tréninku. Kano si z obou škol dokázal odnést to nejlepší. Různé chvaty si nakonec sám

upravil a obohatil je o vlastní techniku boje i obrany, na které velmi intenzivně pracoval a tím vytvořil nový, vlastní obranný systém, který nazval Kodokan judo.

První cvičební místnost vznikla v roce 1882 v tokijském klášteře. Prvních pár let sem chodila pouze hrstka zájemců. Vše se změnilo ve chvíli, kdy byl v roce 1886 městskou policií pořádán turnaj mezi školami Kodokan judo a Tatsuka jiu-jutsu. Tokijská policie se tímto turnajem zápasů rozhodla vybrat

vhodný bojový systém pro své policisty. Působivé vítězství Kanových žáků, kteří uštědřili soupeřům zdrcující porážku, přesvědčilo jak vedení policie, tak širokou veřejnost o kvalitách juda.

V roce 1964 se judo stalo olympijským sportem. V Československu vzniklo judo v roce 1919, kdy vysokoškolský sport zahájil první kurzy. Na ně pak navázala armáda s kurzy sebeobrany a také policie.

Jak vzniklo judo v Rožďalovicích

Judo v Rožďalovicích bylo založeno v září 2010 trenérem juda panem Miloslavem Štoudkem. Zahájeno bylo ve školní tělocvičně ZŠ a MŠ G. A. Lindnera díky panu řediteli Mgr. Romanu Kotlářovi, který zde umožnil tréninky juda. Při zahájení juda v Rožďalovicích se přihlásilo 19 dětí, které si vyzkoušely kotouly vpřed, vzad, judokotouly, základní pády a základní chvaty a techniky juda. Někteří po pár trénincích, někteří po delší době odešli a někteří zůstali a věnují se tomuto sportu dodnes. Jako např. Valentýna Štaflová – 4. kyu, Karolína Vichová – 4. kyu, Tomáš Burda – 5. kyu. Tito tzv. skalní judisti Rožďalovic mají na svém kontě veliké zkušenosti, mnoho vyhraných zápasů, medailí a diplomů. Tím jsou odměněni za velkou snahu v tomto sportu. Během času se přihlásili další zájemci jako např. Alexandr Truhlář, který dosáhl 4. kyu – oranžový pás, Andrejka Truhlářová, Míra Braborec, Kristýna Braborcová, Šárka Švarcová, Míša Želichovská, Sára

Hamplová a Tomáš Červenka, kteří se snaží vynikat ve sportu judo.

Trenérem rožďalovických judistů je pan Miloslav Štoudek, který se judu věnuje již od roku 1973. Během života vybojoval několik krásných cen i umístění na mistrovských soutěžích. Jako trenér se dětem věnuje od roku 1995. Trénoval mnoho talentů, kteří v současné době reprezentují Českou republiku na olympijských hrách, jako např. v Londýně Jaromír Ježek a Jaroslav Musil. Mnoho dětí, které trénoval, se mnohonásobně umístilo i na Mistrovství České republiky a evropských šampionátech, včetně jeho syna Zdenka Štoudka.

Poděkování patří panu řediteli Mgr. Romanu Kotlářovi, že umožňuje a podporuje rozvoj juda v Rožďalovicích, Miloslavu Štoudkovi a oběma pomocným trenérům za obětavost a trpělivost při práci s dětmi.

Pokud chcete zkusit něco nového, protáhnout si tělo, naučit se sebeobranu apod.,

rádi vás přivítáme na tréninku juda, který se koná v tělocvičně ZŠ a MŠ G. A. Lindnera v Rožďalovicích.

Tréninky se konají v těchto dnech:

Pondělí: 16–18hod.
Středa: 16–18 hod.
Pátek: 15–17 hod.

Co nás čeká:

18. 5. Polabská liga (3. kolo)
19. 5. Turnov
25. 5. Nový Bydžov (Mez. turnaj)
12. 9. Krajský přebor

Andrea Truhlářová

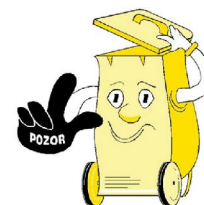
Sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu

Sběrné místo: **ROŽĎALOVICE U VLAKOVÉHO NÁDRAŽÍ**

Odvoz odpadu bude probíhat **v sobotu 20. 4. 2013 od 8.00 do 9.00 hod.**

Žádáme občany, aby odpad neukládali na stanoviště po termínu svozu a dále upozorňujeme, že **nebude vybírán eternit.**

Sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu je pro občany zdarma.

- znečištěné obaly od barev, olejů apod.
- zářivky, výbojky
- AKU-baterie
- suché galvanické články – monočlánky
- pneumatiky
- vyřazené léky
- oleje, olejové filtry
- starý nábytek
- koberce
- linolea

ROŽĎALOVICE PRODEJ PARCEL ZAHÁJEN

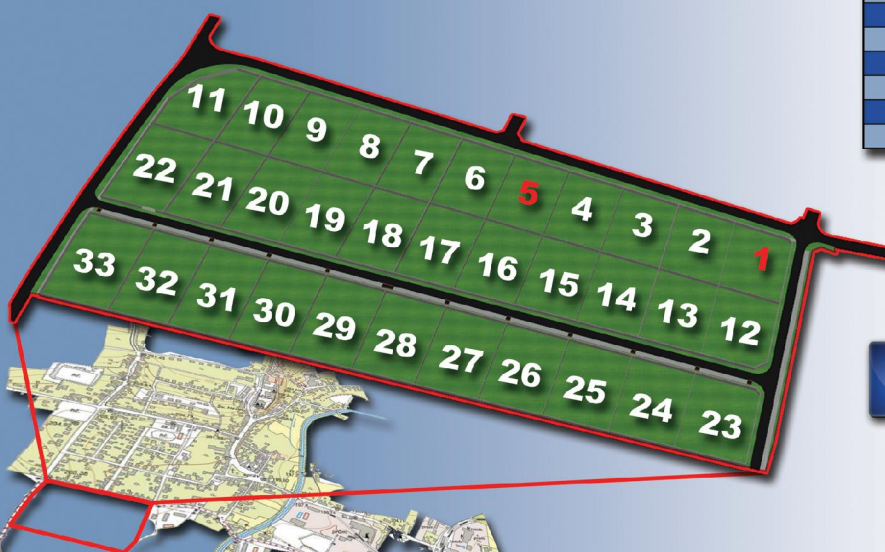
• zasíťování parcel 1–12 a 23 proběhne v dubnu až květnu 2013

• garantována kolaudace těchto sítí nejdéle do 31. 12. 2013

• do konce června 2013 cena **500 Kč/m²**

• poté prodej převzou realitní kanceláře

číslo parcely	m ²	číslo parcely	m ²	číslo parcely	m ²
1.	782	12.	953	23.	977
2.	790	13.	976	24.	1005
3.	817	14.	998	25.	1032
4.	844	15.	1030	26.	1058
5.	870	16.	1057	27.	1084
6.	897	17.	1084	28.	1111
7.	924	18.	1111	29.	1137
8.	950	19.	1138	30.	1164
9.	977	20.	1164	31.	1190
10.	1003	21.	1191	32.	1217
11.	987	22.	1332	33.	1181

www.rozdalovice.cz

tel.: 325 593 107

mob.: 602 666 306

Stavební sdružení Pešava & Bajzík – Rožďalovice, Zahradní 482

Provádíme veškeré stavební a obkladačské práce, celkové rekonstrukce bytů a rodinných domů + veškeré fasádní práce. Dále: zámkové dlažby a opravy komínových těles s možností revize. Ke všem prováděným pracím je možná dodávka materiálu po dohodě se zákazníkem. **Kvalitně, rozumně, rychle.**

Tel: 604994718

Tel: 723488416

E-mail – petrpesava@centrum.cz

Informace z obce Košík

Obec Košík je položena v severovýchodní části okresu Nymburk, západně od železniční trati Nymburk – Jičín s nejbližší železniční stanicí Rožďalovice. Autobusové spojení je spádové na linkách Rožďalovice – Nymburk a Rožďalovice – Mladá Boleslav.

Obec Košík má k 1. lednu 2013 360 úředně hlášených obyvatel a skládá se z několika místních částí: Košík a Malý Košík (cca 219 obyvatel), Doubravany (cca 66 obyvatel), Tuchom (cca 67 obyvatel) a Sovolusky (cca 8 obyvatel). Kromě trvale žijících obyvatel je v naší obci čilý chalupářský ruch v téměř 100 rekreačních objektech. Počtem obyvatel patří Košík mezi menší obce Nymburska, velikostí katastrálního území naopak patří k těm větším samosprávným celkům. Udržuje téměř 1500 ha rozlohy. V majetku obce je kromě jiného zhruba 80 ha lesa.

V blízkém zázemí obce není žádné významnější středisko osídlení. Města Nymburk, Poděbrady, Jičín či Mladá Boleslav svou vzdáleností přesahují 20 km. Z obcí, které mají přes 1000 obyvatel, jsou v blízkosti pouze Rožďalovice a Křinec.

V současné době má obec zpracovaný a schválený územní plán, vypracované projekty na výstavbu vodovodu, kanalizace a ČOV včetně územního rozhodnutí a stavebního povolení. Těž program obnovy venkova a obce Košík je schválen a vydán. V jednání je žádost o schválení obecního znaku a vlajky. Všechny tyto dokumenty byly zpracovány v průběhu let 2007–2012.

V roce 2012 byly po dlouhých desetiletích zajištěny některé dotační programy, jako např. oprava střechy bývalé školy v Košíku, oprava kapličky na Tuchomi, odbahnění rybní-

ka v Košíku či výměna oken v kulturním domě a v budově bývalé školy.

Obec každoročně pravidelně pořádá hasičské slavnosti s lampiónovým průvodem k pomníku padlých na Tuchomi, koncert na zahájení adventu a jednou za tři roky vítání nových občánků. Aktivity v obci vyvíjejí též hasičské sbory v Košíku, Doubravanech a Tuchomi, zejména pořádáním hasičských soutěží a dětských dnů. Myslivecké sdružení Hájek se sídlem v Košíku přispívá svými aktivitami v oblasti myslivosti a ochrany přírody a Tělovýchovná jednota Sokol Košík pořádáním sportovních akcí a fotbalových utkání po celý rok. Všechny organizace se též podílejí na brigádnických akcích pro obec.

Luděk Kutmon – starosta obce Košík

Ceny za reklamu a inzerci

Jednoduchá občanská řádková inzerce (např. doučují matematiku...) je zdarma, bez poplatku zůstávají pozvánky na kulturní a společenské akce, pozvánky na schůze, akce občanských sdružení, sportovních či jiných zájmových sdružení a neziskové aktivity. Zpoplatněná je inzerce podnikatelských subjektů (komerční inzerce).

Rožďalovicko vychází v rozměru A4, inzerce se tedy dělí na díly odvozené z tohoto rozměru.

Občanská řádková inzerce	typu prodám - koupím apod.	ZDARMA
Komerční inzerce	Celá strana A4	600,- Kč
	1/2 strany A5	400,- Kč
	1/4 strany A6	200,- Kč
	1/8 strany A7	150,- Kč
	1/16 strany A8	50,- Kč

Žitovlice a Pojedy: ROŽĎALOVICKÉ PANSTVÍ A VESNIČKA MÁ STŘEDISKOVÁ

1. díl

Vážení občané Rožďalovic a okolních obcí,

dostali jsme možnost publikovat ve Vašem zpravodaji, za což děkujeme, a dovolíme si v úvodním prvním díle stručně představit naši minulost, která je spojena s Rožďalovickem.

První historicky doložená zmínka o existenci středověkých obcí pochází z počátku 14. století, o obci Žitovlice z roku 1352 a o obci Pojedy z roku 1323. Středověký význam Žitovic dokládá existence farního kostela před rokem 1371. K tomuto datu se připomíná, že zde sídlili vladykové Štěpán a Zdeněk. Po roce 1373 se uvádí, že Žitovlice vlastnil Jan Verdek ze Žlunic. K roku 1404 je historicky doloženo vlastnictví Zdeňkem ze Žitovic. V 1. polovině 15. století náležely Žitovlice vladycké rodině Žitovlických ze Slivna. Dřevěný farní kostel svatého Václava shořel v roce 1618 a následně byl vystavěn nový opět ze dřeva Albrechtem Trčkou. Třicetiletou válkou a následnými událostmi Žitovlice a Pojedy zřejmě značně utrpěly, neboť v této době zde zanikla fara a Žitovlice připadly k Rožďalovicům, k nimž patřily až do roku 1850. Dřevěný kostel spadl roku 1757, a tak byl po letech 1769–1772 postaven nový, zděný, v barokním slohu, nákladem hraběnky Aloisie Clam-Gallasové, majitelky rožďalovského panství.

Pojedy se z urbanistického a architektonického hlediska pro svou téměř pravidelnou čtvercovou návěs staly památkovou zónou. Obec si uchovala původní nenarušenou skladbu zástavby, tvořené přízemními roubenými stavbami z konce 18. a počátku 19. století a zděnými domy z přelomu 19. a 20. století, z nichž některé mají starší roubená jádra. Působivý interiér návsi dotváří centrálně umístěná budova kovárny z konce 18. století. V její blízkosti stojí zvonička a kamenný kříž z 19. století.

Bývalý šukův statek v Žitovlicích

Pohřební průvod v Pojedech (30. léta 20. století)

Pozdrav z Pojedí, 1917

Dle dochovaných údajů „v roce 1901 přišlo povolení od zemského výboru k odloučení se osady Pojedy od obce Žitovlice, s kterou jest spojena v jednu katastrální obec od roku 1850 po zrušení patrimoniálních úřadů, aby se ustavila co samostatná obec. Příčinu k tomuto rozdělení zadali občané Žitovlický, kde byla stále většina obecního výboru a se starostou v čele, kteří v posledních dobách v ohledech finančních vůči obci Pojedí činili na úkor obce Pojedí nešetrná usnesení a při volbách obecního výboru se prováděly nečestné agitace, což přimělo a donutilo občany z Pojedí k žádosti za rozdělení obcí, které vzdor sporu a protestů občanů z Žitovic povoleno bylo.“

Obě obce měly zemědělský charakter a ten si zachovaly dodnes. Tradiční vyjíždka obyvatelstva, které neúživilo zemědělství, směřovala od 19. století do cukrovaru v Rožďalovicích, eventuálně do průmyslových závodů v širším okolí. Základní škola byla postavena v Žitovicích ve 2. pol. 19. století a byla zrušena až v 70. letech 20. století.

Násilná kolektivizace zemědělství se nevyhnula ani naší obci, kdy byl zlikvidován Šukův statek a jeho oba majitelé vystěhováni. To spolu s podporou výstavby bytů ve městech a tzv. střediskových obcích zcela podlomilo další životaschopnost Pojed a Žitovic. V 50. až 70. letech došlo též k postupné likvidaci drobných řemeslníků a občanských spolků a organizací, což mělo spolu s postupným poklesem zaměstnanosti v zemědělství za následek vlnu vystěhovalectví a i zánik základních obslužných zařízení vybavenosti a služeb. Přestože došlo k opětovnému přiřazení Pojed k Žitovicím, zůstaly obě obce samostatné.

Koncem 70. let se obě obce staly cílem rodinné rekreace městského obyvatelstva...

Josef Kříž
starosta Žitovic a Pojed

pokračování přístě...

Žitovlická náves

Žitovlice

ČOKOVOKO

Foto: Jan Jablůnka, 02/2013

Galerie Pojedy Vás zve na vystoupení brněnského dívčího dua v rámci turné
Co Horáček a Hapka, to svede i moje babka

11. 5. 2013
OD 18.00 HOD
GALERIE POJEDY

eTASKY.cz

ŽITO TV ULICE

GALERIE
POJEDY

HOP
PRODUCTION

Náklad: 300 ks, Redakce: Petr Kapal, Veronika Bachová, Mgr. Viktor Dobrev, Mgr. Marcela Ešnerová, Tomáš Pavel
Evidenční číslo: MK ČR E 20643, kontakt: e-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107, www.rozdalovice.cz